

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut mezinárodních studií

Bakalářská práce

2018

Jan Sochor

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut mezinárodních studií

Jan Sochor

**Přístup ke střelným zbraním v Kanadě
během vlády premiéra Stephena Harpera
(2006-2015)**

Bakalářská práce

Praha 2018

Autor práce: **Jan Sochor**

Vedoucí práce: **Mgr. Ing. Magdalena Fiřtová, Ph.D.**

Rok obhajoby: **2018**

Bibliografický záznam

SOCHOR, Jan. *Přístup ke střelným zbraním v Kanadě během vlády premiéra Stephena Harpera (2006-2015)*. Praha, 2018. 44 s. Bakalářská práce (Bc.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut mezinárodních studií. Vedoucí bakalářské práce Mgr. Ing. Magdalena Fírtová, Ph.D.

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá změnou argumentu v přístupu ke střelným zbraním během období vlády premiéra Harpera. Přístup ke střelným zbraním v Kanadě si prošel významnými změnami napříč staletími. Až do 90. let. 20. století byly zákony o střelných zbraních reaktivní a odpovídaly na události tehdejší doby. Změna přístupu ke střelným zbraním nastává za konzervativní vlády premiéra Harpera. Od té doby bezpečnostní otázka celého přístupu ke střelným zbraním tak začíná být upozadována na úkor otázky finanční, neboť přísné zákony na kontrolu střelných zbraní ve společnosti s sebou přinesly i velké finanční náklady. Metoda použitá v této práci využívá obsahové analýzy jednotlivých projevů poslanců v kanadském parlamentu s přihlédnutím i na jiné primární zdroje v podobě oficiálních statistik a zákonů. První část práce se zaměřuje na přístup ke střelným zbraním v období od roku 1867 do nástupu Stephena Harpera v roce 2006. Tato kapitola také poukazuje na reaktivnost a bezpečnostní důvody, proč byly jednotlivé zákony zaváděny. Druhá kapitola práce pak porovnává jednotlivé vybrané projevy poslanců s cílem prokázání základní výzkumné otázky této práce, tedy: Nahradil finanční argument u Konzervativní strany ve sledovaném období argument bezpečnostní v přístupu ke střelným zbraním? Bakalářská práce došla k závěru, že finanční argument nahradil bezpečnostní argument u Konzervativní strany ve sledovaném období. Nicméně finanční argument nebyl jediným, který poslanci Konzervativní strany využívali.

Abstract

This bachelor thesis deals with the change of argument in the debate of gun control issue in Canada during Stephen Harper's governance. Gun control approach in Canada went through significant changes throughout the history. Until 1990s gun laws were mostly responsive to the events of the 20th century. The change of gun control approach occurred during Harper's conservative governance. Since then, the safety issue of the

gun control approach has started to be less prominent at the expense of the financial issue. That is due to strict gun laws which brought considerable financial expenses. The method of content analysis which was used in this thesis utilizes particular speeches of Members of Canadian Parliament when taking into consideration other primary sources such as official statistics and laws. The first part of the thesis deals with the approach towards firearms since 1867 until Stephen Harper's governance in 2006. This chapter also points out the reactivity and safety reasons why those particular laws were adopted. The second chapter compares selected speeches of Members of Parliament in order to prove the fundamental research question of this thesis, which is: Has the financial argument replaced safety argument presented by Conservative party during the reported period? The bachelor thesis came to conclusion, that the financial argument replaced safety argument presented by Conservative party during the reported period. However the financial argument was not the only one which was used by the members of the Conservative party.

Klíčová slova

střelné zbraně, registr dlouhých zbraní, přístup ke střelným zbraním, Kanada, Konzervativní strana Kanady, Stephen Harper

Keywords

firearms, guns, long-gun registry, approach to gun control issue, Canada, Conservative party of Canada, Stephen Harper,

Rozsah práce: 90 006 znaků včetně mezer

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 6. května 2018

Jan Sochor

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval vedoucí své práce Mgr. Ing. Magdaleně Fířtové, Ph.D. za všechny užitečné a odborné rady a trpělivost při vedení práce.

Institut mezinárodních studií
Teze bakalářské práce

TEZE BAKALÁŘSKÉ PRÁCE	
Jméno:	Jan Sochor
E-mail:	jan.sochor95@gmail.com
Studijní obor:	Mezinárodní teritoriální studia
Semestr a školní rok zahájení práce:	2016/2017
Semestr a školní rok ukončení práce:	2017/2018
Vedoucí bakalářského semináře:	prof. PhDr. Jaroslav Kučera, CSc.
Vedoucí práce:	Mgr. Ing. Magdalena Fírtová, Ph.D.
Název práce:	Přístup ke střelným zbraním v Kanadě během vlády premiéra Stephena Harpera (2006-2015)
Charakteristika tématu práce (max. 10 řádek):	<p>Přístup ke střelným zbraním v Kanadě byl již od 19. století zaměřený na omezování počtu střelných zbraní ve většinové populaci. Kanadský přístup nakonec vedl v průběhu let k velmi výrazným restrikcím na střelné zbraně, které jsou v Kanadě platné do dnes. Kanadské zákony ohledně střelných zbraní se nakonec v 90. letech 20. století dostaly až na takovou úroveň, že se začaly ozývat hlasy na jejich uvolnění. Od tohoto okamžiku začal boj o uvolnění omezení, který iniciovala Konzervativní strana premiéra Stephena Harpera. Argumenty, které konzervativci při pokusech o odvolání restrikcí využívali, byly velmi často spojené s neefektivitou tamějších zákonů a jejich vysokou finanční náročností. Bezpečnostní otázku přístupu ke střelným zbraním v očích konzervativců tedy nahradila otázka finanční, neboť se registr všech střelných zbraní, a to zejména těch dlouhých, vytvořený předchozí Liberální stranou, ukázal jakožto velmi finančně náročný vládní nástroj.</p>
Zdůvodnění úprav a změn tématu od zadání projektu do odevzdání práce (max. 10 řádek):	<p>Změna nastala v tématu práce. Původní zaměření na skupiny bojující proti restrikcím na střelné zbraně v USA a Kanadě bylo nahrazeno pouze zaměřením na Kanadu. Zároveň byl předělán celý koncept, který se nově zaměřuje na celkový přístup ke střelným zbraním v Kanadě, a to zejména v období vlády konzervativního premiéra Stephena Harpera. Původní koncept práce by bylo velmi náročné zpracovat už jen z důvodu těžké komparace mezi těmito dvěma státy. Zatímco v USA zákony omezující střelné zbraně takřka neexistují, v Kanadě jsou v platnosti velmi výrazné restrikce. Porovnávat Kanadu a USA se jeví jakožto poměrně logický krok z důvodu jejich sousedství a zřetelných rozdílů, nicméně oba tyto státy vychází z velmi odlišné historické zkušenosti a toto téma by bylo extrémně náročné na zpracování.</p>
Struktura práce (hlavní kapitoly obsahu):	<p>ÚVOD</p> <p>1 - KANADSKÝ PŘÍSTUP KE STŘELNÝM ZBRANÍM DO ROKU 2006</p> <p>a - Od dob konfederace až po 1. světovou válku</p> <p>b - Omezování rizikových skupin a první významné restrikce</p> <p>c - Období velkých změn a kompromisů</p> <p>d - Politicky turbulentní 90. léta</p> <p>e - Kritika registru a nástup Konzervativní strany</p>

2 - ANALÝZA POLITIKY KONZERVATIVCŮ V PŘÍSTUPU KE STŘELNÝM ZBRANÍM OD ROKU 2006 DO ROKU 2015

a - Nová Konzervativní strana a možné motivy jejího přístupu ke střelným zbraním

b - První pokusy o odvolání registru dlouhých zbraní

c - Analýza argumentů poslanců a premiéra Harpera pro i proti odvolání registru dlouhých zbraní

d - Finální odvolání registru dlouhých zbraní

e - Výhra konzervativců a odpor společnosti

ZÁVĚR

Prameny a literatura (výběrová bibliografie, max. 30 hlavních titulů):

1. Brown, R. Blake. Arming and Disarming: A History of Gun Control in Canada. Toronto: University of Toronto Press, 2013.

2. Carter, Greg Lee. Guns in American Society: An Encyclopedia of History, Politics, Culture and the Law. Oxford: ABC-CLIO, 2002.

3. Chretien, Jean. My years as Prime Minister. Toronto: Vintage Canada, 2008.

4. Fiřtová, Magdalena. Stručná historie států: Kanada. Praha: Libri, 2014.

5. Fleming, Anthony K. Gun Policy in the United States and Canada: The Impact of Mass Murders and Assassinations on Gun Control. New York: Bloomsbury Academic, 2013.

6. Kordan, Bogdan S. Enemy Aliens, Prisoners of War: Internment in Canada during the Great War. Montreal and Kingston: McGill-Queen's University press, 2002.

7. Lipset, Seymour Martin. Continental divide: The Values and Institutions of the United States and Canada. London: Routledge, 1991.

8. Manore, Jean L. and Dale Miner. The Culture of Hunting in Canada. Vancouver: UBC Press, 2011.

9. Morton, Desmond. A Military History of Canada. Toronto: McClelland & Stewart, 2007.

10. Wells, Paul. The Longer I'm Prime Minister: Stephen Harper and Canada. Toronto: Vintage Canada, 2008.

Podpis studenta a datum

6. května 2018

Schváleno	Datum	Podpis
Vedoucí práce		
Vedoucí bakalářského semináře		
Garant oboru		

Obsah

OBSAH	1
ÚVOD.....	2
1 KANADSKÝ PŘÍSTUP KE STŘELNÝM ZBRANÍM DO ROKU 2006	5
1.1 OD DOB KONFEDERACE AŽ PO 1. SVĚTOVOU VÁLKU	6
1.2 OMEZOVÁNÍ RIZIKOVÝCH SKUPIN A PRVNÍ VÝZNAMNÉ RESTRIKCE (1. SVĚTOVÁ VÁLKA – 2. SVĚTOVÁ VÁLKA)	9
1.3 OBDOBÍ VELKÝCH ZMĚN A KOMPROMISŮ (OD ROKU 1945–1990)	11
1.4 POLITICKY TURBULENTNÍ 90. LÉTA A DŮLEŽITÝ FIREARMS ACT	14
1.5 KRITIKA REGISTRU A NÁSTUP KONZERVATIVNÍ STRANY	17
2 ANALÝZA POLITIKY KONZERVATIVCŮ V PŘÍSTUPU KE STŘELNÝM ZBRANÍM OD ROKU 2006 DO ROKU 2015.....	19
2.1 NOVÁ KONZERVATIVNÍ STRANA A MOŽNÉ MOTIVY JEJÍHO PŘÍSTUPU KE STŘELNÝM ZBRANÍM	20
2.2 PRVNÍ POKUSY O ODVOLÁNÍ REGISTRU DLOUHÝCH ZBRANÍ V OBDOBÍ MENŠINOVÉ VLÁDY	22
2.3 ANALÝZA ARGUMENTŮ POSLANCŮ A PREMIÉRA HARPERA PRO I PROTI ODVOLÁNÍ REGISTRU DLOUHÝCH ZBRANÍ	23
2.4 FINÁLNÍ ODVOLÁNÍ REGISTRU DLOUHÝCH ZBRANÍ V OBDOBÍ VĚTŠINOVÉ VLÁDY	30
2.5 VÝHRA KONZERVATIVCŮ A ODPOR SPOLEČNOSTI	34
ZÁVĚR	37
SUMMARY	39
POUŽITÁ LITERATURA.....	40

Úvod

Tato bakalářská práce se zabývá přístupem ke střelným zbraním zejména v období vlády konzervativního premiéra Stephena Harpera (2006-2015). Přístup ke střelným zbraním v Kanadě prošel v průběhu staletí výraznými změnami. Kanada se ze země s prakticky nulovými restriktivními zákony na střelné zbraně v průběhu 20. století stala jednou ze zemí, která velmi výrazně omezuje střelné zbraně ve společnosti. Zákony omezující právo na držení střelných zbraní byly většinou přijímány s ohledem na specifické události doby, ať už například z důvodu vysoké imigrace na počátku 20. století, nebo z důvodu série tragických masakrů během 70. a 90. let. V 90. letech se tak z důvodu bezpečnosti stávají zákony ohledně střelných zbraní vůbec nejrestriktivnějšími za celou kanadskou historii. Důraz na odvolání některých ze zákonů přichází až s nástupem konzervativní vlády Stephena Harpera. S nástupem výše zmíněné vlády se také vůbec poprvé v kanadské historii začíná jednat o zmírnění zákonů na střelné zbraně, místo jejich utužení.

Hlavním cílem této práce je odpovědět na otázku: Nahradil finanční argument u Konzervativní strany ve sledovaném období argument bezpečnostní v přístupu ke střelným zbraním? Výzkumná otázka předkládá, že se přístup ke střelným zbraním v letech 2006-2015 výrazně změnil z přístupu bezpečnostního spíše na přístup rozpočtového pragmatismu, neboť výrazné restriktivní zákony na střelné zbraně přijaté za období vlády Liberální strany v 90. letech s sebou přinesly i výrazné byrokratické zatížení státní kasy v podobě registru dlouhých zbraní. Cílem této práce je tedy analyzovat argumenty, které byly v průběhu let využívány jednotlivými poslanci kanadského parlamentu v otázce přístupu ke střelným zbraním, se specifickým zaměřením na registr dlouhých zbraní, o jehož odvolání byl veden boj v kanadském parlamentu celých 6 let.

V této bakalářské práci je k zodpovězení výzkumné otázky využita metoda analýzy politiky Konzervativní strany, a to zejména obsahové analýzy výňatků konkrétních projevů poslanců kanadského parlamentu a premiéra Harpera společně s přihlédnutím i na ostatní primární zdroje, jakými jsou například oficiální statistiky, konkrétní znění zákonů, či oficiální zprávy organizací, ve kterých je možné ověřit pravdivost argumentů poslanců. K primárním zdrojům muselo být přistoupeno

především s přihlédnutím na fakt, že se jedná o moderní téma, ke kterému v současnosti neexistuje téměř žádná známá bibliografie. Sekundární literatura v podobě vědeckých článků také není v rámci tohoto tématu hojně zastoupená, tudíž nemůže hrát elementární roli v dokázání základní teze práce, tedy že finanční argument nahradil u Konzervativní strany bezpečnostní argument v přístup ke střelným zbraním ve zkoumaném období. Z těchto výše zmíněných důvodů je práce založena především na výše zmíněné analýze politiky přístupu ke střelným zbraním ve sledovaném období z primárních zdrojů.

Bakalářská práce je členěna do dvou hlavních kapitol. V první kapitole je popsán přístup ke střelným zbraním v Kanadě v období od roku 1867, tedy vzniku konfederace, až po rok 2006, kdy se vlády ujímá konzervativní kabinet premiéra Stephena Harpera. Tato kapitola má za cíl čtenáře seznámit s obecným kontextem přístupu ke střelným zbraním, který byl v průběhu sledovaného období reaktivní a postupně směřující k výrazným restrikcím na střelné zbraně. Bezpečnostní aspekt celého utužování zákonů o střelných zbraních hrál v tomto období významnou roli, neboť zákony byly přijímány zejména v dobách společensky významných událostí, jakými byly například období strachu z útoku z jihu v 19. století, imigrační přílivy na počátku 20. století, významné společenské události politicky turbulentních 60. let zapříčiněny například vraždami slavných osobností, popřípadě 70. a 90. léta, během kterých zákony o střelných zbraních reagovaly na tragické masakry spáchané na vysokých školách. Využití zdroje v první kapitole bakalářské práce byly zejména sekundárního charakteru, ačkoliv k narýsování změn v přístupu ke střelným zbraním sloužily z počátku práce oficiální webové stránky RCMP (Královská jízdni kanadská policie). Základním využitým dílem, které bylo k vypracování této kapitoly klíčové, byla kniha *Arming and Disarming: A History of Gun Control in Canada* od kanadského akademika R. Blake Browna, která nabízí ucelený přehled přístupu ke střelným zbraním prakticky od dob vzniku Kanady a vychází zejména z primárních zdrojů, které jsou dohledatelné pouze v kanadských archivech. Dalším významným dílem, které je důležité zmínit k pochopení specifického kanadského přístupu ke střelným zbraním, je kniha *Continental Divide* od Seymoura Martina Lipseta. Jedná se o významné dílo, dodnes nepřekonané, které popisuje významné rozdíly mezi Kanadou a USA, které dle Lipseta tkví především v amerických dějinách revoluce a kanadských dějinách kontrarevoluce, díky kterým je jednodušší pochopit kanadskou specifickou nejen v přístupu ke střelným zbraním. K dokreslení dobových událostí, které se velkou měrou zapsaly na přístupu ke střelným zbraním, pak

slouží díla pojednávající o tamějších událostech doby, jako třeba kniha *Enemy Aliens, Prisoners of War: Internment in Canada during the Great War* od Bogdana S. Kordona, popisující kroky tehdejší kanadské vlády k zvládnutí 1. světové války apod.

V druhé, a tedy primární kapitole této práce, je pak popsán přístup ke střelným zbraním v období vlády konzervativní vlády (2006-2015). Tato část práce popisuje možné motivy konzervativního přístupu ke střelným zbraním, společně s popisem zákonů, kterými konzervativci chtěli svých cílů dosáhnout. Základním cílem konzervativců ve sledovaném období bylo odvolat, dle nich, nefunkční registr dlouhých zbraní. Konzervativci k obhajobě odvolání registru využívali zejména finančního argumentu, společně s poukazováním na údajnou nefunkčnost a nesmyslné cílení registru na slušné občany Kanady místo na osoby dopouštějící se kriminální činnosti. Tato kapitola dále poukazuje na menšinovou vládu, ve které se konzervativci až do roku 2011 nacházeli, a která jim znemožnila se zákony o střelných zbraních manipulovat. Tento fakt se nicméně mění v roce 2011, kdy konzervativci získávají většinu v parlamentu. Podpora či odpor společnosti k odvolání registru dlouhých zbraní je v této části práce také zohledněn. Tato kapitola vychází především z primárních zdrojů, a to zejména z výňatků z proslovů jednotlivých politiků kanadského parlamentu, kteří se o problému v rámci diskuze o změně zákonů střelných zbraní vyjadřovali. Poslanci, jejichž proslovy byly v druhé kapitole využity, byli vybráni s přihlédnutím na frekvenci, s jakou o odvolání registru dlouhých zbraní hovořili, společně s argumenty, jež využívali, a které se napříč jejich politickou stranou opakovaly. K dokreslení využívání finančního argumentu konzervativci pak slouží projevy premiéra Stephena Harpera, které mimo jiné ukazují, jak důležité téma pro konzervativce odvolání registru bylo. Z dalších primárních zdrojů jsou v práci využity především zprávy vládních institucí, jakou je třeba instituce RCMP (Královská jízdní kanadská policie), která má na starost registr všech střelných zbraní, nebo třeba oficiální programová prohlášení některých politických stran. K prokázání pravdivosti některých argumentů jsou pak využity oficiální kanadské statistiky nebo výše zmíněné reporty vládních institucí, které jsou volně přístupné na internetu. Ze sekundární literatury pak bylo v této části práce využito především odborných článků kanadského akademika a kriminologa Garyho Mausera, který se problému dlouhodobě věnuje, a který věří v neefektivnost liberály zavedených restrikcí v 90. letech s přihlédnutím na oficiální data a statistiky.

1 Kanadský přístup ke střelným zbraním do roku 2006

Tato kapitola obecně popisuje přístup ke střelným zbraním v Kanadě od dob konfederace až po nástup premiéra Stephena Harpera v roce 2006. Smyslem této kapitoly je poukázat na problém střelných zbraní v kontextu bezpečnosti a na transformaci státního přístupu ke střelným zbraním z prakticky nulových zákonů v zemi, kde jsou všechny typy střelných zbraní ve společnosti povinně kontrolovány. Silná restriktivní opatření pak od roku 2006 dávají vzniknout vůbec prvnímu historickému případu, kdy nová vláda slibuje odvolání některých ze zavedených zákonů.

Střelné zbraně hrály v Kanadě v počátcích její historie velmi významnou roli jakožto nástroje pro obživu a obranu. Prakticky neexistující zákony v době před konfederací také ukazují, do jaké míry byl tento typ zbraní v tehdejší době vnímán. Vůbec prvními restrikcemi, které měly významnější charakter, si začala Kanada procházet především v době 2. poloviny 19. století, a to zejména díky velkému vlivu USA, ze kterých se na kanadské území začaly dovážet první technologicky vyspělejší střelné zbraně-revolvery. S nástupem 20. století začala Kanada uplatňovat zejména selektivní zbraňová omezení vůči konkrétním skupinám nově příchozích migrantů, či problematickým skupinám, kterým se v této době neřeklo jinak než *Enemy Aliens*.¹ Významným a pro Kanadu určujícím momentem, jenž udal cestu, kterou se kanadská legislativa v průběhu dalších let začala ubírat, byla především 70. léta 20. století. Nově vzniklá opatření, která byla většinou silně definována děním tehdejší doby, nastartovala další vlny restrikcí, vedoucí až k 90. létům 20. století.

Je důležité zmínit bezpečnostní aspekty, které stály za absolutní většinou nově vzniklých zákonů v průběhu 2. poloviny 20. století. Kontrola všech střelných zbraní začala být primárním argumentem v boji se zločinem, a to zejména z důvodu velkého množství masakrů, které byly spáchány právě legálně drženými střelnými zbraněmi. Otázka střelných zbraní za vlády Stephena Harpera, jak je řečeno ve druhé kapitole, přestala být spojována se zaváděním nových, přísnějších zákonů, které počty zbraní ve společnosti kontrolovaly, ale spíše se začala zaměřovat na zpřísnění trestů za již

---

¹ R. Blake Brown, *Arming and Disarming: A History of Gun Control in Canada* (Canada: University of Toronto Press, 2013) 90-100.

spáchané přečiny za použití střelné zbraně. Kanadská legislativa se tak v průběhu několika desítek let dopracovala do bodu, kdy už nebylo možné silnější restrikce aplikovat, snad kromě možnosti absolutního odzbrojení celého obyvatelstva.

1.1 Od dob konfederace až po 1. světovou válku

Právo na držení střelných zbraní je a bylo na území Kanady často probíraným společenským tématem. Nebylo tomu však vždy. Kanadská legislativa si v průběhu staletí prošla výraznými změnami, které posunuly Kanadu na úroveň státu, jenž má v platnosti velmi výrazné restrikce vůči majitelům střelných zbraní. Jestliže Kanada začala omezovat střelné zbraně na pravidelné bázi od dob konfederace, období před rokem 1867 se vyznačovalo pouze restrikcemi plošnými a časově omezenými, které byly v platnosti především v momentech potenciálního ohrožení, a to zejména ze strany USA.² Spojené státy americké ale nezasahovaly do otázky přístupu ke střelným zbraním pouze tímto způsobem. V průběhu 19. století se staly primárním importérem, který zásoboval Kanadu střelnými zbraněmi. S přihlédnutím na fakt omezování přístupu ke střelným zbraním v Kanadě je také zajímavé sledovat, do jaké míry se Kanada v tomto ohledu liší od USA. Cesta výrazných restriktivních opatření totiž Spojené státy americké nikdy v zásadě nepostihla, což se ukazuje jako jeden z velkých a takřka neřešitelných problémů dnešní doby v USA. Výrazné restrikce v Kanadě v kontrastu s prakticky neexistujícími omezeními v USA mohou mít vícero důvodu, přičemž těmi hlavními mohou být v Kanadě neexistující ústavní dodatek o právu na držení střelných zbraní společně s americkou kulturou individualismu. Kanada nicméně započala cestu k omezování střelných zbraní ve společnosti výrazně dříve než USA.

V průběhu 1. pol. 19. století nebylo omezování střelných zbraní v Kanadě protežovaným tématem, neboť zbraně nebyly v této době vnímány jakožto potenciální hrozba, nýbrž spíše jako prostředek k zajištění bezpečnosti. Tento aspekt, společně s technologickou nevyspělostí tehdejších střelných zbraní, způsobil, že debata o restrikcích na střelné zbraně v této době plošně neexistovala. Tento přístup se však mění s nástupem 70. let, kdy se do Kanady začínají postupně dostávat ruční zbraně, jmenovitě levné a masově produkované revolvery z USA. Ottawa tak například v těchto

---

² Ibid., 44-45.

letech omezuje držení revolverů a zakazuje lidem pod 15 let koupi těchto zbraní.³ Tyto restriktce však mířily pouze na malé, lehce přenositelné střelné zbraně. Pušky kupříkladu omezovány nikterak nebyly, což dokládá i vznik velkého množství milic, a to díky kanadskému zákonu o milicích z roku 1868. Ottawská vláda tak během několika desetiletí dodávala těmto milicím výše zmíněné pušky, finance a všeobecnou podporu, prostřednictvím které bylo možné v Kanadě vystavět nové střelnice a aktivně zapojit co největší množství k boji připravených občanů v případě útoku z jihu. Mezi lety 1875-1896 se tak průměrně 20 000 mužů ročně zapojovalo do výcvikových táborů, kde trénovali použití těchto zbraní.⁴

Po roce 1868, a díky soustavné, zejména finanční, podpoře federální vlády, funkčním milicím a pozitivnímu přístupu ke střelným zbraním, tak začaly vznikat různé spolky, mezi které se například řadí Dominion of Canada Rifle Association, které organizovaly nejrůznější soutěže a všeobecně se snažily naučit občany Kanady správně používat dlouhé zbraně. Větší akcent na pozitivní přístup ke střelným zbraním ze strany vlády měl v této době asi více důvodů. Jedním z hlavních důvodů, jak uvádí americký vědec Seymour Martin Lipset ve své knize *Continental Divide*, mohlo být soustavné hledání kanadské identity, která se v této době, jak se zdá, jevila stále poměrně vágní.⁵ Vznikla tak myšlenka nadchnout obyvatele Kanady pro společný cíl obrany vlasti skrze trénování umění střelby. Tato činnost byla prezentována jako něco, co by měl vykonávat každý správný muž. Nápad se později ukázal jakožto poměrně funkční, neboť dopomohl k většímu sjednocení obyvatelstva. Zatímco ale na východě byly střelné zbraně federální vládou podporovány, na územích Severozápadních teritorií docházelo k soustavným pokusům o jejich omezování, a to zejména kvůli původním obyvatelům těchto území. Indiáni žijící na nově ustanovených teritoriích tak byli terčem nově vznikajících restrikcí, které byly mířené specificky na ně. Argumenty, které tehdejší vláda používala, spočívaly především v údajně odlišné povaze, kterou domorodí obyvatelé oplývali, společně se strachem z rebelií, jež by mohly být umocněny právě za použití střelných zbraní.⁶ Zajímavostí v kontextu druhé poloviny 19. století se pak jeví ustavení NRA (National Rifle Association) v USA, která se výrazně inspirovala kanadským přístupem ke střelným zbraním z této doby. Ochota Kanadčanů

---

³ Ibid., 46-47.

⁴ Desmond Morton, *A Military History of Canada* (Toronto: McClelland & Stewart, 2007), 90-92.

⁵ Seymour Martin Lipset, *Continental divide: The Values and Institutions of the United States and Canada* (London: Routledge, 1991), 42-43.

vypomoci v začátcích skupině NRA tak stála jednoznačně za jejich prvotním úspěchem.⁷

V období před 1. světovou válkou zažívala Kanada časy prosperity a ekonomického pokroku. Společně s ekonomickou konjunkturou šlo ruku v ruce v Kanadě období velkého imigračního přílivu, za kterým stál schopný ministr vnitra Clifford Sifton. Situaci, ve které se Kanada nacházela v průběhu těchto let, nejlépe ilustruje fakt, že se Kanadě podařilo v období od roku 1901 do roku 1911 navýšit počet obyvatel až o polovinu.⁸ Ruku v ruce s těmito počty však přicházely obavy z rozšíření střelných zbraní do rukou nově příchozích imigrantů. Z tohoto důvodu pak několik provincií vytvořilo nové zákony, které se snažily omezit počet nebezpečných zbraní, a to zejména těch ručních, které byly brány za nebezpečné z důvodu jednoduché použitelnosti a zejména snadné možnosti ukrytí. Zatímco pokusy o soustavné omezování nebezpečných zbraní, za které byly v této době vnímány revolvery, byly na denním pořádku, fenomén lovu puškami zažíval nebyvalý nárůst popularity. Lov puškami byl v této době vnímán jakožto zábavná činnost a nesl s sebou i procvičení dovedností boje, které byly brány za důležitou součást tehdejší mužnosti.⁹ Je však důležité zmínit, že tuto aktivitu vykonávali především lidé žijící dlouhodoběji v Kanadě, kteří nebyli vládou bráni za potenciální nebezpečí. Z tohoto důvodu většina tehdejších restriktivních opatření mířila především na nově příchozí obyvatele.¹⁰ Kanadský přístup ke střelným zbraním je dodnes silně ovlivněn historií kanadského lovu. Většina zájmových skupin, snažících se v současnosti o zlepšení podmínek pro majitele střelných zbraní, jako třeba NFA (National Firearms Association), se odvolává na historické právo lovu, které zažilo svůj největší „boom“ právě na pomezí 19. a 20. století.

---

⁶ Brown, Arming and Disarming, 58-61.

⁷ Ibid., 50-51.

⁸ Magdalena Fiřtová, *Stručná historie států: Kanada* (Praha: Libri, 2014), 49-51.

⁹ Jean L. Manore a Dale Miner, *The Culture of Hunting in Canada* (Vancouver: UBC Press, 2011), 122-124.

¹⁰ Brown, Arming and Disarming, 82-87.

1.2 Omezování rizikových skupin a první významné restriktce (1. světová válka – 2. světová válka)

Trvalou změnu, kterou si prošla kanadská legislativa a celkový přístup ke střelným zbraním, můžeme hledat v průběhu 1. sv. války. Kanada vstoupila do války společně s Velkou Británií na straně Dohody. Z tohoto důvodu se na 4 roky stala nepřitelem Centrálních mocností, a to zejména Německa a Rakousko-Uherska. Tento fakt se silně promítl do celkového přístupu Kanady k imigrantům z těchto zemí. Za války tak začaly v Kanadě vznikat internační tábory, ve kterých bylo uvězněno na 8500 cizinců pocházejících ze zemí, které vedly válku proti Kanadě. U migrantů, kteří nebyli uvězněni, bylo vyžadováno, aby byli hlášeni u speciálního úřadu.¹¹ K zmenšení počtu zbraní ve společnosti také velkou měrou přispěl *War Measures Act* z roku 1914, který omezoval velké množství svobod a zároveň se specificky zaměřoval na cizince z inkriminovaných zemí, kterým bylo tímto odepřeno právo vlastnit střelné zbraně.¹² Strach ze sabotáže a protistátní činnosti byl během války všudypřítomný, přesto pochybnosti nebyly rozptýleny ani po válce. Bolševická revoluce v Rusku, založení Komunistické internacionály v březnu roku 1919 a vzestup radikálních myšlenek z levého i pravého politického spektra vedl k větší opatrnosti ze strany státu. Z tohoto důvodu pak byla po válce navrácena cizincům možnost střelné zbraně vlastnit, ale pouze za předpokladu, že budou mít licenci. Tato pravidla se však vztahovala pouze na pušky a typově podobné zbraně. Revolvery a další ruční zbraně byly cizincům zakázány. V trošku jiné pozici se však celou dobu nacházeli anglofonní a frankofonní obyvatelé, kteří po válce licenci na dlouhé zbraně mít nemuseli a ruční zbraně pak mohli vlastnit za předpokladu, že si na ně udělali licenci.

V průběhu meziválečného období začala s nástupem Velké hospodářské krize v Kanadě nová vlna pochybností ohledně ozbrojení rizikových skupin, kterými v této době byla například Komunistická strana Kanady. Přestože byla komunistická strana

---

¹¹ Bogdan S. Kordan, *Enemy Aliens, Prisoners of War: Internment in Canada during the Great War* (Montreal and Kingston: McGill-Queen's University press, 2002) 20-45.

¹² Government of Canada, *An Act to confer certain powers upon the Governor in Council and to amend the Immigration Act*, <https://www.lermuseum.org/index.php/war-measures-act> (staženo 28. 3. 2018).

v Kanadě zakázána v roce 1931 a její lídři uvěznění,¹³ velká ekonomická deprese a hledání východisek z ní bylo jedním z hlavních důvodů strachu z vyzbrojování těchto radikálů, neboť ideje a postoje krizí zasažených občanů se těžko kontrolují.¹⁴ Na kanadský trh začaly přicházet nové technologicky vyspělejší zbraně, jakými byly například brokovnice s uříznutou hlavní, které se díky své velikosti daly velice lehce ukrýt před zraky ostatních. Všechny tyto aspekty včetně zvýšené kriminality, kterou s sebou přinesla právě špatná ekonomická situace a zavedení *NFA (National Firearms Act)* v USA, který byl prvním významnějším zákonem namířeným proti střelným zbraním, vedly Kanadu v roce 1934 k přijetí legislativy, jež měla za úkol vytvořit systém kontroly ručních zbraní prostřednictvím vytvoření národních záznamů s důležitými informacemi o majitelích ručních zbraní. Zároveň také zpřísnila tresty, které mohla autorita udělit občanovi v případě nošení malé ruční zbraně bez potřebné certifikace na veřejnosti. Jednalo se tak vůbec o první kanadský zákon, který výraznou měrou přispěl ke kontrole střelných zbraní v kanadské společnosti. Brown ve své knize *Arming and Disarming* zmiňuje rozdílnosti podob jednotlivých zákonů v USA a Kanadě a zdůrazňuje především jinou situaci, ve které se obě země nacházely. Kanada měla ve své historii vždy výhodu toho, že zbraně pouze importovala a na jejím území se nikdy nenacházely větší a významnější továrny, které by se výrobou střelných zbraní zabývaly. Díky tomuto faktu také neexistovala lobby, která by za střelné zbraně bojovala, a z těchto důvodů také původní legislativa z roku 1934, na rozdíl od té americké, cílí hlavně na práva občanů nosit střelné zbraně, ale vůbec se nezabývá kontrolou podniků, které zbraně vyrábí.¹⁵ Dále je pak důležité zmínit neexistující ústavní zákony, které by držení střelných zbraní zaručovaly, a větší respekt a důvěru kanadských občanů vůči svému státu, které vycházejí z rozdílnějších hodnot.¹⁶

S příchodem 2. světové války přišlo další utužování zákonů. Obdobně jako za 1. světové války byl v Kanadě znovu přijat tzv. *War Measures Act*, který opět zaváděl restriktivní opatření v zásadě hlavně proti cizincům německé, japonské a italské národnosti. Společně s tímto postupem bylo také potřeba omezovat zbraně z důvodu

---

¹³ Ron Verzuh, „Proletarian Cromwell: Two Found Poems Offer Insights into One of Canada's Long-Forgotten Communist Labour Leaders“ *Labour/Le Travail* č.79 (2017): 185-227, <https://www.ebsco.com> (staženo 28.3.2018).

¹⁴ Brown, *Arming and Disarming*, 145-152.

¹⁵ „National Rifle Act“, oficiální stránka Bureau of Alcohol, Tobacco, Firearms and Explosive, <https://www.atf.gov/rules-and-regulations/national-firearms-act> (staženo 28. 3. 2018).

¹⁶ Brown, *Arming and Disarming*, 43-56.

války, které se účastnilo na 1 milion Kanadčanů.¹⁷ Každý z těchto vojáků pak představoval problém v okamžiku svého návratu zpět do země, a to kvůli vysoké pravděpodobnosti, že si s sebou přiveze střelnou zbraň jakožto památku na válečné útrapy. Na většinu těchto skutečností se snažila kanadská vláda odpovídat dalšími restrikcemi. V roce 1940 tak začal vznikat celostátní archiv s registrem zbraní všeho typu. Od tohoto programu se však po válce odstoupilo a veškeré sesbírané informace byly zničeny, a to především kvůli jeho finanční náročnosti a nedostatečné technologické vyspělosti, díky které nebylo možné v této době archiv funkčně spravovat. Na dalších bezmála 20 let bylo po 2. sv. válce téma střelných zbraní v Kanadě marginalizováno, snad jen s jedinou výjimkou v roce 1951, kdy byly na seznam omezených zbraní k ručním zbraním přidány automatické zbraně.¹⁸

1.3 Období velkých změn a kompromisů (od roku 1945–1990)

Od konce 2. světové války uplynulo bezmála 20 let, během kterých nebyl problém přístupu ke střelným zbraním výrazně řešen, přesto ale nezmišlel z veřejné debaty úplně. Většina politiků tehdejší doby argumentovala potřebou držet ruční zbraně pod kontrolou, zatímco dlouhé zbraně, zejména pušky a brokovnice, nebyly v debatě přítomny, a to převážně kvůli vyšší míře strachu společnosti z ručních zbraní.¹⁹ Přestože byl striktní kanadský přístup k ručním zbraním poměrně konsenzuální, podařilo se počet ručních zbraní od 2. světové války do roku 1968 skoro ztrojnásobit. V roce 1968 tak bylo mezi občany Kanady až 530 567 zbraní tohoto typu.²⁰ Tento fakt společně s turbulentními 60. lety v USA, která byla provázena vraždami předních společenských postav té doby spáchanými střelnou zbraní, jakými byly například Malcolm X, J. F. Kennedy a Martin Luther King, přispěl k tomu, že se ke konci 60. let začal postupně měnit laxní přístup k nové zbraňové legislativě. K tomu docházelo především za vlády liberálního premiéra Pierra Trudeaua, jehož vláda prosadila v letech 1968–1969 některé změny.

¹⁷ „Service Files of the Second World War – War Dead, 1939-1947“, oficiální stránka kanadské elektronické knihovny a archívů, <http://www.bac-lac.gc.ca/eng/discover/military-heritage/second-world-war/second-world-war-dead-1939-1947/Pages/files-second-war-dead.aspx> (staženo 29. 3. 2018).

¹⁸ „History of Firearms Control“, oficiální stránka Royal Canadian Mounted Police, <http://www.rcmp-grc.gc.ca/pubs/fire-feu-eval/intro-eng.htm#history> (staženo 29.3.2018).

¹⁹ Gary Mauser „The Politics of Gun Control: Comparing Canadian and American Patterns“, *Environment and Planning C Government and Policy*, (1992): 5-27, <https://www.researchgate.net/> (staženo 29. 3. 2018).

²⁰ Brown, Arming and Disarming, 159-160.

Došlo například k zavedení kategorizace střelných zbraní na bezpečné, omezené a zakázané, zpřísnění trestů za vlastnictví omezených střelných zbraní bez licence uvězněním až na 2 roky, zpřísnění trestu za vlastnění zakázaných zbraní uvězněním až na 5 let, zavedení minimální hranice 16 let pro získání základní licence na střelné zbraně apod. Tato legislativa pomohla kanadskému státu lépe kontrolovat střelné zbraně ve společnosti a vytvářet specifitější zákony pro jednotlivé kategorie. Nové zákony také poprvé daly možnost policii, je-li vážné podezření z ohrožení vlastníka, popřípadě jeho okolí, střelnou zbraní, zasáhnout preventivně a střelnou zbraň zkonfiskovat. Zajímavostí 60. let pak zůstává vůbec první zapojení lobbistických skupin proti zavádění restrikcí na střelné zbraně, které byly k projednávání tohoto zákona přizvány. Jednalo se však pouze o zájmové skupiny bojující proti restrikcím, jakými byly například Dominion of Canada Rifle Association, Shooting Federation of Canada, Canadian Wildlife Federation a Ontario Revolver Association. Všechny tyto organizace byly specializovány především na sportovní střelbu, avšak ničeho výrazného se jim v této době dosáhnout nepodařilo.²¹

Během 70. let 20. století začaly opět sílit názory veřejnosti ve prospěch zavedení větších restrikcí na střelné zbraně. Vzestup kriminality, a to zejména té páchané střelnou zbraní v průběhu 60. a 70. let, znamenal pro kanadskou liberální vládu jasný signál k činnosti.²² Případy incidentů se střelnými zbraněmi v Kanadě během 70. let výrazně rostly, kdy jedním z takovýchto incidentů byl například případ Michaela Slobodiana, 16letého studenta, který přišel do školy se dvěma puškami schovanými v pouzdru od kytary, kterými následně zavraždil učitele a zranil dalších 13 studentů před tím, než spáchal sebevraždu.²³ Dalším výrazným incidentem, který se stal v říjnu roku 1975, byla masová střelba Roberta Poulina, jednoho ze studentů střední školy v Ottawě, který si s sebou do školy přinesl zkrácenou brokovnici, zabil jednoho studenta, několik zranil, a pak spáchal sebevraždu.²⁴ Specifitostí většiny těchto incidentů pak byl především fakt, že byly spáchány neregulovanými zbraněmi s dlouhou hlavní, tedy v zásadě

---

²¹ Brown, Arming and Disarming, 165-166.

²² „Homicides and attempted murders, Canada, 1966 to 2016“, oficiální statistická stránka Kanady, <http://www.statcan.gc.ca/pub/85-002-x/2017001/article/54879-eng.htm> (staženo 30. 3. 2018)

²³ Roger Belgrave, „1975 SCHOOL SHOOTING: There were not words to describe this sort of thing...“, *BramptonGuardian.com*, 28. května, 2015, <https://www.bramptonguardian.com/news-story/5647822-1975-school-shooting-there-were-not-words-to-describe-this-sort-of-thing-/> (staženo 30. 3. 2018).

²⁴ „Robert Poulin“, internetové stránky databáze, zabývající se kriminálními činy, <http://criminal-justice.iresearchnet.com/crime/school-violence/robert-poulin/> (staženo 31. 3. 2018)

puškami a brokovnicemi. To také vedlo vůbec poprvé k otevřené debatě v kanadské společnosti o regulaci nikým nekontrolovaných loveckých zbraní. Na povrch tak začala vyvstávat otázka amerikanizace kanadské společnosti, se kterou přišli proponenti nové zbraňové legislativy a ta část společnosti, která se stavěla za větší kontrolu střelných zbraní.

Přestože většina veřejnosti během 70. let kontinuálně projevovala zájem o striktnější zákony ohledně střelných zbraní, v roce 1976 se nepodařilo vládě prosadit zákon *Bill C-83*, který měl za cíl vytvořit licenční systém pro každého vlastníka jakéhokoliv typu střelných zbraní, včetně těch dlouhých. V zákonu byl dále zahrnut zákaz automatických zbraní a zákaz prodeje střelných zbraní osobám mladším 18 let.²⁵ Zákon byl ale odvolán soustavným společným tlakem sdružení a občanů, kteří s novou legislativou nesouhlasili. Zajímavostí v tomto kontextu je pak také fakt, že jedním z odpůrců nové legislativy byli domorodí obyvatelé, kterým vadilo ohrožení jejich dosavadního loveckého způsobu života. Tito lidé se tak kriticky stavěli třeba k zákazu manipulace se střelnou zbraní mladými lidmi pod 18 let z důvodu znemožnění předání lovecké zkušenosti z generace na generaci, nebo kolektivnímu vlastnictví střelné zbraně v komunitě, kde se dá velmi těžce dohledat, komu zbraň reálně patří a kdo jí využívá. Vstup do debaty ohledně střelných zbraní ze strany kanadských indiánů není v této době náhodný. Byl součástí iniciace ústavních změn zahájených vládou Pierra Trudeau, který vedl k většímu aktivismu s vidinou lepšího postavení domorodých obyvatel.²⁶ Indiáni ale nebyli jedinými, kterým se nová legislativa nelíbila, populární nebyla také na západních územích a v opuštěných oblastech, kde se nacházelo větší množství střelných zbraní v přepočtu na 1 člověka než v oblastech urbanizovaných, například v Quebecu. To také vedlo k obavám o prohlubující se propast mezi východem a západem Kanady.²⁷

Výsledkem odvolání zákona *Bill C-83* tak bylo o rok později přijetí kompromisního *Bill C-51*. Zákon byl rozdílný zejména v přístupu k dlouhodobým vlastníkům pušek a jiných dlouhých zbraní. Licenci, která se nově nazývala FAC (Firearms Acquisition Certificate), bylo potřebné získat pouze v případě, že si občan chtěl

---

²⁵ „History of Firearms Control in Canada: Up to and Including the Firearms Act“, oficiální stránka Royal Canadian Mounted Police, <http://www.rcmp-grc.gc.ca/cfp-pcaf/pol-leg/hist/con-eng.htm> (staženo 1. 4. 2018).

²⁶ Roger Gibbins, „Canadian Indian Policy: The Constitutional Trap“, *The Canadian Journal of Native Studies* IV, č. 1 (1984): 2-6. www3.brandonu.ca/cjns/4.1/gibbins.pdf (staženo 2. 4. 2018).

²⁷ Brown, Arming and Disarming, 173-178.

pořídit novou střelnou zbraň. Odpadla tak nutnost všech vlastníků střelných zbraní mít povinnost ke zpětné registraci své zbraně v případě, že zbraň vlastnili ještě před přijetím nového zákona. Dále pak bylo upuštěno od potřeby svědectví dvou občanů o svéprávnosti kupce k umožnění koupě střelné zbraně, a byly zavedeny nové přísnější tresty při použití střelné zbraně během kriminálních aktivit současně se zákazem automatických zbraní.

1.4 Politicky turbulentní 90. léta a důležitý Firearms Act

Složitosti, se kterými byly prosazovány jednotlivé změny zbraňové legislativy během 70. let 20. století, a relativně velký skok k výraznějším restrikcím, vedly k marginalizaci debaty během 80. let. Téma kontroly střelných zbraní tak začalo v kanadské společnosti opět rezonovat až na počátku 90. let, během kterých došlo k významným změnám vedoucím k větší kontrole střelných zbraní ve společnosti. Do této doby také bylo posilování restrikcí vůbec jediným momentem, kdy se o zbraňové legislativě reálně jednalo. Změna v tomto přístupu však nastává v roce 2006 za vlády nastupujícího konzervativního premiéra Stephena Harpera, jehož parlament vůbec poprvé přichází s myšlenkou uvolnění některých velmi striktních zákonů.

Veřejná debata, vztahující se ke střelným zbraním, byla v 90. letech silně poznamenána několika masakry, spáchanými během 80. let, popřípadě na začátku let devadesátých. Výrazným stimulem, který nastartoval novou debatu o nebezpečí střelných zbraní, pak byl montrealský masakr z prosince roku 1989. 25letý Marc Lépine na Montrealské univerzitě zavraždil během 20 minut na 14 studentek a dalších 14 studentů zranil legálně drženou polo-automatickou střelnou zbraní, načež následně spáchal sebevraždu.²⁸ Ve své závěti Marc uvedl, že bojoval hlavně proti feminizmu, který mu dle jeho slov sebral vlastní život. Tato tragédie pak zapříčinila větší tlak na nové zákony zabývající se střelnými zbraněmi. Vůbec poprvé v kanadské historii začaly vznikat spolky, které specificky podporovaly přísnější zákony omezující střelné zbraně. Vzniklé skupiny tak přímo vystupovaly proti skupinám, které byly striktně proti dalšímu omezování. Jmenovitě Coalition for Gun Control, která sdružovala k roku 1995 na 320 různých skupin, se pak stala silně prominentní, a k roku 1994 s rozpočtem okolo

---

²⁸ Coroner's report, *Report of Coroner's Investigation: Montreal Massacre*, http://www.diarmani.com/Montreal_Coroners_Report.pdf (staženo 2. 4. 2018).

200 000 dolarů ročně byla schopná lobbovat za kýžené změny.²⁹ Vůbec poprvé se také mezi odpůrci střelných zbraní začaly více prosazovat ženy, které se cítily být zasaženy masakrem v Montrealu s pocitem, že byly v rámci debaty o střelných zbraních často upozadřovány. Začaly se tak objevovat názory v podobě propojování střelných zbraní s maskulinitou, popřípadě se kladl důraz na velký počet vražd spáchaných střelnou zbraní na ženách v průběhu posledních let apod.³⁰ Se zapojením žen do této debaty se tak v mnohých případech stal problém se střelnými zbraněmi zároveň problémem genderovým.³¹

Kontinuální tlak na změnu zapříčinil v roce 1991 přijetí nového zákona, který vešel ve známost pod názvem *Bill C-17*. Obstarání střelné zbraň bylo ztíženo zejména kvůli implementaci 28denní lhůty na posouzení, zda občan může získat licenci FAC. Dále pak bylo nutné úspěšně projít testy a zkouškami v zacházení se střelnou zbraní, společně s nutností získat doporučení od dvou známých, kteří doloží, že je občan způsobilý zbraň vlastnit. Minimální věk pro jakýkoliv typ zbraní pak byl finálně zvýšen na 18 let, a některé typy zbraní byly opět překlasifikovány a posunuty do sekce zakázaných.³² Tato nová legislativa, prosazená konzervativní stranou, ale v mnohých ohledech nenaplnila očekávání ani jedné ze zneprátelených frakcí, totiž občanů, kteří stáli za většími restrikcemi, a občanů, kteří další restrikce odmítali.

Významným milníkem v dalším přístupu k zbraňové legislativě se stal rok 1993, během něhož byl dosavadní politický systém Kanady do určité míry roztržštěn, neboť tradiční koncept Liberální strana vs. Progresivní konzervativní strana přestal na pár let existovat.³³ Progresivní konzervativní strana byla u moci 9 let do roku 1993, kdy byla drtivě poražena s nízkým výsledkem pouze dvou obhájených mandátů. Z voleb vyšel vítězně nový premiér Jean Chrétien, kterému se pro liberály podařilo získat většinu mandátů. Tradiční kanadské politické strany se většinou snažily v oblasti kontroly střelných zbraní nalézat kompromisy, to se ale s vyřazením Progresivní konzervativní strany z politického života poměrně změnilo, a to především z důvodu zvolení dvou nových politických stran do sněmovny, Quebeckého bloku a Reformní strany. Vůbec

---

²⁹ Brown, Arming and Disarming, 202-205.

³⁰ Ibid., 206-207.

³¹ Ibid., 208-209.

³² Anthony K. Fleming, *Gun Policy in the United States and Canada: The Impact of Mass Murders and Assassinations on Gun Control* (New York: Bloomsbury Academic, 2013), 16-18.

poprvé v historii Kanady se do sněmovny dostaly dva politické subjekty, které přímo vycházely ze své geografické specifičnosti, a díky tomu také prosazovaly zákony méně nadnárodně³⁴. Quebecký blok se tak stal obhájcem dalšího omezování držení střelných zbraní. Specifičnost Quebecu v otázce střelných zbraní tkvěla především v relativně nízkém počtu střelných zbraní k počtu obyvatel a velkém počtu incidentů, které se tam odehrály. Naproti tomu Reformní strana se řadila svým politickým programem k neoliberalismu a jakékoliv další restrikce striktně odmítala. Přestože Quebecký blok během následujících let plnil roli opozice k Liberální straně, v otázkách kontroly střelných zbraní si tyto dvě strany byly blízké.

Vláda začala v otázce střelných zbraní jednat rychle a už 2 roky po volbách byl na světě nový zákon, který nesl souhrnné označení *Bill C-68* a spadal pod tzv. *Firearms Act* (do té doby většina zákonů o střelných zbraních spadala pod tzv. *Criminal Code*). Premiér Jean Chrétien ostatně sám nikdy neodmítal myšlenku větších restrikcí, neboť sám nebyl velkým příznivcem střelných zbraní.³⁵ Společně s dalšími incidenty spáchanými střelnou zbraní a kvůli velké podpoře společnosti, která si přála registraci všech střelných zbraní, tak nic nestálo v cestě novému a přísnějšímu zákonu. *Bill C-68* byl přijat 5. prosince 1995 na výročí montrealského masakru. Zákon představil nový systém licencí, které nahradily dosavadní FAC, zpřísnil některé tresty za ilegální nakládání se střelnou zbraní, a především vytvořil celonárodní registr všech střelných zbraní včetně brokovnic a pušek.³⁶ Poslední zmíněný bod byl tím nejdůležitějším. Všichni občané tak byli nuceni do prosince roku 2001 své zbraně registrovat, a pokud tak neučinili, porušili tím zákon. Přestože byl *Bill C-68* společností vnímán veskrze pozitivně, našli se i tací, kteří proti zákonu bojovali. Lovce, domorodé obyvatele a všeobecně spíše občany situované geograficky na západě zákon pobouřil. Avšak až na indiány, přestože existovala poměrně silná kampaň za boj proti zavádění restrikcí, se nikomu nepodařilo vyjednat výjimky.

---

³⁴ Brown, *Arming and Disarming*, 209-212.

³⁵ Jean Chrétien, *My years as Prime Minister* (Toronto: Vintage Canada, 2008), 209.

³⁶ „History of Firearms Control in Canada: Up to and Including the Firearms Act“, oficiální stránka Royal Canadian Mounted Police, <http://www.rcmp-grc.gc.ca/cfp-pcaf/pol-leg/hist/con-eng.htm> (staženo 2. 4. 2018).

1.5 Kritika registru a nástup Konzervativní strany

Přestože byl ambiciózní plán zavedení celonárodního registru střelných zbraní zpočátku vnímán většinou společností pozitivně, téměř okamžitě se ze strany kritiků a později i ze strany velké části společnosti začaly objevovat pochybnosti. Množství a variabilita argumentů ze strany odpůrců nových restrikcí se lišily podle situace, ve které se zrovna celonárodní registr nacházel. Hlavním argumentem v průběhu let však byla celková cena, na kterou Kanadu tento nový registr vyšel. Odhadovalo se, že k roku 2005 bude cena za implementaci a spravování registru přibližně na 1 miliardě kanadských dolarů, přičemž úřad, který měl registr na starosti, na poplatcích za registraci zbraní vydělal pouhé desítky milionů.³⁷ Kritikům registru se tedy v průběhu let od zavedení tohoto zákona podařilo otázku střelných zbraní, která byla původně spojována především s bezpečností, přesměrovat na otázku finanční. To také vedlo k upozadění některých z mnoha argumentů, které vyvstávaly odpůrcům na mysl. Brown se ve své knize domnívá, že otázka bezpečnosti, která provázela problém přístupu ke střelným zbraním v Kanadě od dob konfederace, byla od zavedení registru přetransformována spíše v otázku rozpočtového pragmatismu.³⁸

Je zajímavé sledovat, do jaké míry může za postupné okleštění práv na držení střelné zbraně kanadská rozdílnost v rámci jednotlivých teritorií společně s větší důvěrou ve stát a nižší mírou prosazování individuálních přístupů, popřípadě nemožnost se bránit prostřednictvím v Kanadě neexistujícího ústavního dodatku o právu na držení střelných zbraní. Pravděpodobné je, že se jedná o kombinaci všech výše zmíněných faktorů. Ilustrovat kanadskou loajalitu vůči státu lze například na politických demonstracích od roku 1948 do roku 1982, kdy poměr v porovnání s USA při přepočtu na jednoho obyvatele ukazuje, že v USA proběhlo 2x až 4x více politických protestů než v Kanadě.³⁹ Argumentace ústavním zákonem, zajišťujícím právo na držení zbraní, vymizela z kanadské debaty v průběhu 20. století, a to zejména z důvodu postupného odloučení Kanady od Británie, kde toto právo v omezené míře existovalo.⁴⁰⁴¹

³⁷ Thomas Gabor, „The Federal Gun Registry: An Urgent Need for Independent, Non-Partisan Research“, *Canadian Journal of Criminology* 4, č.45 (2003): 489-498, <https://www.ebsco.com> (staženo 2. 4. 2018).

³⁸ Brown, *Arming and Disarming*, 233.

³⁹ Lipset, *Continental divide: The Values and Institutions of the United States and Canada*, 96.

⁴⁰ Brown, *Arming and Disarming*, 236.

⁴¹ Gary Mauser, „The Canadian Long-Gun Registry: A Preliminary Evaluation“, <http://www.sfu.ca/~mauser/papers/long-gun/The-LGR.pdf> (staženo 10. 4. 2018).

Největší změnu v percepci problému držení střelných zbraní způsobil především rok 1995 a implementace registru všech střelných zbraní. Stephen Harper, konzervativní premiér, který se v roce 2006 ujal vlády, ve svých předvolebních slibech ujišťoval, že se Konzervativní strana, nově vzniklá spojením původní Reformní strany a strany Progresivních konzervativců, postaví za zrušení výše zmíněného registru především z důvodu jeho neefektivity a vysoké finanční náročnosti.⁴² Změna argumentu ve spojení s držením střelných zbraní v Kanadě tak je v příští kapitole podrobena výzkumu.

---

⁴² CBC News, „Tories table bill to kill long-gun registry“, 20. června, 2006, <http://www.cbc.ca/news/canada/tories-table-bill-to-kill-long-gun-registry-1.604285> (staženo 10. 4. 2018).

2 Analýza politiky konzervativců v přístupu ke střelným zbraním od roku 2006 do roku 2015

Jádrem druhé kapitoly této práce je snaha poukázat na změnu v přístupu ke střelným zbraním v Kanadě během období vlády konzervativního premiéra Stephena Harpera. Zákony, které byly přijímané už od dob konfederace, dovedly nakonec kanadskou legislativu k velmi výrazným restrikcím vůči střelným zbraním. V průběhu 90. let, a to především za vlády Liberální strany, dosáhly restrikce na střelné zbraně v Kanadě takové úrovně, že se vůbec poprvé v historii začalo jednat o jejich snížení. Primárním odpůrcem těchto výrazných omezení na střelné zbraně od roku 2006 byla Konzervativní strana, která v tomtéž období vyhrála volby, čímž získala potřebnou sílu, díky které byla schopna přísné zákony zmírnit. Zásadním problémem, který konzervativci v přístupu ke střelným zbraním viděli, byl především registr dlouhých zbraní, zavedený předchozí liberální vládou.

Hlavním důvodem Konzervativní strany k odvolání registru dlouhých zbraní byla především finanční náročnost celého registru. Konzervativní politici v parlamentu velmi často využívali argumenty o neefektivitě registru a jeho celkové ceně. Boj za odvolání registru ale nebyl do určité míry založený jen na finanční otázce věci. Ideologie konzervativců mohla sehrát také výraznou roli, neboť konzervativní politici byli příznivci spíše menšího zapojení státu do občanského života. Nová konzervativní vláda začala ihned po nástupu do funkce škrtnat podle ní zbytečné výdaje, kterých se dopustila minulá liberální vláda. Registr dlouhých zbraní byl vnímán jakožto jeden z těchto zbytečných výdajů. Přestože se boj o zachování registru vedl dlouhých 6 let, nakonec se podařilo konzervativní vládě prosadit jeho zrušení.

Argumenty využívané jednotlivými stranami v diskuzi o odvolání registru dlouhých zbraní jsou v této kapitole rozebrány podle jejich relevance a četnosti výskytu. Bezpečnostní aspekt přijímání nových a striktnějších zákonů, jak ukázala předchozí kapitola, hrál důležitou roli do období vlády premiéra Harpera. Změny argumentů v debatě o střelných zbraních jsou patrné především z výňatků jednotlivých poslanců, a to zejména těch konzervativních, kteří se k tomuto problému v parlamentu v průběhu zkoumaných let vyjadřovali nejčastěji. Společně s argumenty poslanců se také práce

zaměřuje na objasnění jednotlivých kroků konzervativních poslanců a kontextu, ve kterém se registr dlouhých zbraní v průběhu let nacházel.

2.1 Nová Konzervativní strana a možné motivy jejího přístupu ke střelným zbraním

Liberální strana, která byla od roku 1993 u moci a která stála za striktními zákony ohledně střelných zbraní z roku 1995, utrpěla v roce 2006 porážku s nově založenou Konzervativní stranou. Nová Konzervativní strana, která vznikla v roce 2004 přejmenováním z Progresivní konzervativní strany a spojením s Kanadskou aliancí, původně nazývanou Reformní strana, vyhrála volby a sestavila menšinovou vládu.⁴³ Politické spojení těchto dvou výše zmíněných stran do jedné strany se jeví jakožto poměrně důležitý prvek, který vedl k narýsování některých ze základních prvků Harperovy politiky, vedoucí k uplatňování více neoliberálních řešení, unilateralismu, a především zmenšené státní kontrole⁴⁴. Všechny tyto aspekty se během období vlády premiéra Harpera promítly i do zbraňové legislativy.

Názorovou kontinuitu v postoji vůči regulaci střelných zbraní lze vysledovat až ke Kanadské alianci, resp. Reformní straně, na jejíž názory Konzervativní strana navázala při svém vzniku v roce 2003. Reformní strana stála v opozici k novým zákonům na kontrolu střelných zbraní již v 90. letech, kdy se dostala do parlamentu.⁴⁵ Pro odpůrce striktnější zbraňové legislativy byla v této době hlavní stranou hájící jejich zájmy, z tohoto důvodu byla také podporována na územích západních teritorií, popřípadě v méně obydlených oblastech, kde je tradice vlastnění střelných zbraní výraznější, ať už z důvodu osobní ochrany, nebo sportovního využití.⁴⁶ Přestože se Reformní straně za období, kdy byla samostatně ve vládě, nepodařilo zákony o střelných zbraních výrazně ovlivnit, názory, které na střelné zbraně, a to především na

---

⁴³ Anthony Sayers, David Denemark, „Radicalism, Protest Votes and Regionalism: Reform and the Rise of the New Conservative Party“, *Canadian Political Science Review* 8, č. 1 (2014): 3-26, <https://ojs.unbc.ca/index.php/cpsr/article/view/570/495> (staženo 14. 4. 2018).

⁴⁴ Duane Bratt, „Implementing the Reform Party agenda: the roots of Stephen Harper’s foreign policy“, *Canadian Foreign Policy Journal*, č. 23 (24. srpna 2017): 2-11, <https://www.tandfonline-com.ezproxy.is.cuni.cz/doi/abs/10.1080/11926422.2017.1359195> (staženo 15.4.2018).

⁴⁵ Anthony Sayers, David Denemark, „Radicalism, Protest Votes and Regionalism: Reform and the Rise of the New Conservative Party“, *Canadian Political Science Review* 8, č. 1 (2014): 3-26, <https://ojs.unbc.ca/index.php/cpsr/article/view/570/495> (staženo 14. 4. 2018).

⁴⁶ Paul Wells, *The Longer I’m Prime Minister: Stephen Harper and Canada* (Toronto: Vintage Canada, 2013), 358.

registr dlouhých zbraní, zastávala, se úspěšně podařilo vyprofilovat i v nové Konzervativní straně. Řešení, která Reformní strana už tehdy nabízela v boji o zákony zabývající se střelnými zbraněmi, spočívala především v přísnějších trestech pro kriminální přečiny spáchané s použitím střelné zbraně s důrazem na odmítání odzbrojování obyvatelstva, které zákony dostatečně ctí.⁴⁷ Tyto postoje se výrazně promítly i do pozdější politiky vlády Stephena Harpera, zejména v pozici, kterou Konzervativní strana od roku 2006 zastávala k registru dlouhých zbraní.⁴⁸

Spojení dvou výše zmíněných politických stran mohlo být jedním z nejdůležitějších prvků, které stály za velmi specifickým postojem Konzervativní strany ke střelným zbraním, a to s přihlédnutím na fakt, že konzervativci do voleb roku 2006 nikdy neoponovali větším restrikcím, jak dokládá například přijetí zákona *Bill C-17* z roku 1991 za jejich vlády.⁴⁹ Význam spojení pro postoj Konzervativní strany ke střelným zbraním dokládá například studie Petera Ryana *A Decade of Gun Control in Canada* z roku 2009, v níž Ryan ukazuje důležitost, jakou mělo téma střelných zbraní pro jednotlivé strany.⁵⁰ Pro tuto práci jsou relevantní dvě časová období. Rok 2002, ihned po odprezentování stavu, ve kterém se registr dlouhých zbraní nachází, přednesený generální auditorkou Kanady Sheilou Fraserovou, která poukázala na mimořádnou finanční náročnost registru, a roky 2006-2008, během kterých se Konzervativní strana pokusila poprvé na registr zaútočit.⁵¹ Analýza proslovů v roce 2002 tak například ukazuje, jak často bylo téma registru dlouhých zbraní a obecně přístupu ke střelným zbraním adresováno, a především kým. Ze všech tehdejších politických stran jednoznačně vítězí Kanadská aliance s 20 proslovy v porovnání s nejvíce zastoupenou frakcí Liberální strany, která problém adresovala pouze 11x.

---

⁴⁷ Reform party of Canada, *63 Reasons to Support The Reform Party of Canada*, https://www.poltext.org/sites/poltext.org/files/plateformes/can1995r_plt_en_12072011_124912.pdf (staženo 16. 4. 2018).

⁴⁸ Conservative party of Canada, *Conservative Party of Canada: Policy Declaration 2005*, http://www.cbc.ca/bc/news/060119_CPM.pdf (staženo 16. 4. 2018).

⁴⁹ Greg Lee Carter, *Guns in American Society: An Encyclopedia of History, Politics, Culture and the Law* (Oxford: ABC-CLIO, 2002), 134.

⁵⁰ Peter Malachy Ryan, Wendy Cukier, Neil Thomlinson, and Zachary Devereaux, „A Decade of Gun Control in Canada: Hansard Debate Then and Now“ (příspěvek přednesený na 78. výročním kongresu humanitních a sociálních věd, Carleton University, Ottawa, Ontario, (29. 5. 2009). <https://www.cpsa-acsp.ca/papers-2009/Ryan-Cukier-Thomlinson-Devereaux.pdf> (staženo 16. 4. 2018).

⁵¹ CBC/Radio-Canada, „TIMELINE|The gun registry debate“, 9. října, 2009, <http://www.cbc.ca/news/canada/timeline-the-gun-registry-debate-1.786548> (staženo 16. 4. 2018).

Analýza let 2006-2008 pak ukazuje Konzervativní stranu, jakožto nejčastěji hovořící politický subjekt na toto téma.⁵²

2.2 První pokusy o odvolání registru dlouhých zbraní v období menšinové vlády

Už během prvních měsíců od úspěšných voleb se Konzervativní strana zaměřila na první zákon, který měl výrazně změnit přístup ke střelným zbraním za posledních několik let. Stockwell Day, tehdejší ministr pro veřejnou bezpečnost, přišel v červnu roku 2006 s prvním pozměňovacím návrhem, který velkou měrou ukázal, jakým směrem se Konzervativní strana v rámci přístupu ke střelným zbraním vydá. Zákon nesl označení *Bill C-21: An Act to amend the Criminal Code and the Firearms Act*. *Bill C-21* měl za úkol odstranit požadavek na licenci k získání, popřípadě držení, bezpečných střelných zbraní, v tomto případě tedy primárně těch dlouhých. Základním úkolem bylo tedy odvolání registru dlouhých zbraní.⁵³ Přestože byl tlak ze strany Konzervativní strany na novou podobu zákona poměrně velký, zákon neprošel zejména kvůli nedostatku mandátů v menšinové vládě konzervativců v letech 2006-2011.

Ačkoliv byla první verze zákona, tedy *Bill C-21*, zamítnuta v červnu roku 2007, ještě v témže roce byla ministrem Dayem představena nová verze zákona *Bill C-24*, která v sobě nesla v zásadě stejné požadavky jako zákon předchozí. Zákon nesl pouze odlišné označení, a to *Bill C-24*.⁵⁴ Stejně jako předchozí zákon byl však *Bill C-24* v září roku 2008 finálně zamítnut. Je nutné zmínit také poslední z pokusů odvolání registru dlouhých zbraní během menšinové vlády. Konzervativcům se podařilo v roce 2009 dostat do druhého čtení zákon, který nesl označení *Bill C-391*.⁵⁵ Relevantnost tohoto zákona však zmizela v momentě, kdy neprošel třetím čtením v parlamentu. Prakticky

---

⁵² Peter Malachy Ryan, Wendy Cukier, Neil Thomlinson, and Zachary Devereaux, „A Decade of Gun Control in Canada: Hansard Debate Then and Now“ (příspěvek přednesený na 78. výročním kongresu humanitních a sociálních věd, Carleton University, Ottawa, Ontario, (29. 5. 2009).

<https://www.cpsa-acsp.ca/papers-2009/Ryan-Cukier-Thomlinson-Devereaux.pdf> (staženo 16. 4. 2018).

⁵³ „Bill C-21: An Act to amend the Criminal Code and the Firearms Act (Non-registration of firearms that are neither prohibited nor restricted)“, oficiální stránka kanadského parlamentu, https://lop.parl.ca/About/Parliament/LegislativeSummaries/bills_ls.asp?Language=E&ls=c21&Parl=39&Ses=1&source=library_prb (staženo 18. 4. 2018).

⁵⁴ „Bill C-24: An Act to amend the Criminal Code and the Firearms Act (non-registration of firearms that are neither prohibited nor restricted)“, oficiální stránka kanadského parlamentu, https://lop.parl.ca/About/Parliament/LegislativeSummaries/bills_ls.asp?ls=c24&Parl=39&Ses=2&Language=E (staženo 19. 4. 2018).

⁵⁵ „Bill C-391: An Act to amend the Criminal Code and the Firearms Act (repeal of long-gun registry)“, oficiální stránka kanadského parlamentu,

všechny zákony, které Konzervativní strana navrhovala v průběhu let od roku 2006, měly primárně za cíl odvolat registr dlouhých zbraní, zároveň však zpříšňovaly tresty za kriminální činnost spáchanou střelnými zbraněmi, to byl také jeden z prostředků, kterým chtěli konzervativci bojovat s tímto druhem kriminality.

Přestože k výrazným změnám v přístupu ke střelným zbraním během první (2006-2008) a druhé menšinové vlády (2008-2011) konzervativců v zásadě nedošlo, povedlo se jim alespoň částečně ulevit těm, kteří byli registrem dlouhých zbraní zasaženi, a to především amnestií pro držitele dlouhých zbraní, kterým se nepodařilo do roku 2004 licenci na tento typ zbraní obnovit.⁵⁶ Tento nástroj fungoval až do konce registru dlouhých zbraní v roce 2012.

2.3 Analýza argumentů poslanců a premiéra Harpera pro i proti odvolání registru dlouhých zbraní

K dokázání frekvence výskytu a významu finančního argumentu, který hrál v celé debatě o odvolání registru dlouhých zbraní významnou úlohu, postačí období menšinové vlády, ve kterém se, jak už bylo zmíněno výše, nepodařilo konzervativcům žádný z jimi navrhovaných zákonů prosadit. Jednotlivé argumenty, které konzervativci využívali, jsou z hlediska časové posloupnosti zaměnitelné, neboť debata o odvolání registru dlouhých zbraní se táhla dlouhých 6 let, během kterých se nespočet myšlenek, argumentů a nápadů poměrně opakovalo. K prokázání konzistence názorů konzervativních politiků na střelné zbraně pak slouží zejména projevy Stephena Harpera, ve kterých Harper využíval velmi podobné názory jako jeho straničtí kolegové.

Nejsou to ale jen konzervativní politici, kteří využívali obdobné argumenty opakovaně. Opozice, v této době tvořená především Liberální stranou, Quebeckým blokem a Novou demokratickou stranou, vůči konzervativnímu přístupu ke střelným zbraním využívala také velmi specifické argumenty. Na rozdíl od Konzervativní strany ale opozice všeobecně nevnímala finanční ztráty celého registru dlouhých zbraní tak významně, aby kvůli nim volala po zrušení tohoto registru.

<https://www.parl.ca/LegisInfo/BillDetails.aspx?billId=3876656&Language=E> (staženo 18. 4. 2018).

⁵⁶ CTV.ca News Staff, „Tories announce amnesty for long gun owners“, 17. května, 2006,

https://web.archive.org/web/20060826153629/http://www.ctv.ca/servlet/ArticleNews/story/CTVNews/20060516/gun_registry_060517/20060517 (staženo 19. 4. 2018).

Přestože byl zákon *Bill C-21*, zaměřující se specificky na zrušení registru dlouhých zbraní⁵⁷, představen již v roce 2006, významnější debata v parlamentu začala až s příspěvkem konzervativního poslance Garryho Breitkreuze, který svůj příspěvek započal takto:

Na tento den jsem čekal celých 12 let. Počínaje dneškem učiníme přítrž nechvalně známému liberálnímu nástroji nesoucím název registr dlouhých zbraní, který stál již 2 miliardy kanadských dolarů. Dnes započne pád zákona *Bill C-68*, který navrátí zákony o střelných zbraních tam, kde mají být, tedy před rok 1995.⁵⁸

Breitkreuz dále poznamenal:

Už v době před zavedením registru neexistovala žádná evidence o tom, že by byly tehdejší zákony zabývající se střelnými zbraněmi efektivní, nicméně alespoň stály daňové poplatníky pouze 12.8 milionu kanadských dolarů ročně, místo dnešních 100 milionů. Dnes bude zahájen konec liberálních zákonů na kontrolu střelných zbraní, které nefungují, nezachraňují životy, nesnižují kriminalitu, nezlepšují veřejnou bezpečnost a neudržují střelné zbraně dál od rukou kriminálků.⁵⁹

Konzervativní poslanec dále ve svém příspěvku adresoval údajnou nefunkčnost registru, a to především s přihlédnutím na fakt, že většina kriminálních činů, popřípadě vražd, je spáchána neregistrovanými střelnými zbraněmi.⁶⁰ Z příspěvku Garryho Breitkurze není jasné, odkud získal číslo dvou miliard kanadských dolarů, které měly být spotřebovány na implementaci a chod registru střelných zbraní. Faktem zůstává, že k roku 2006 stál registr všech střelných zbraní, do kterého spadá i registr dlouhých zbraní, okolo jedné miliardy kanadských dolarů.⁶¹ Breitkurz dále uvedl, že pouze 2 % střelných zbraní použitých k vraždám během let 1997-2005 bylo zaregistrovaných. Tento fakt se do určité míry rozchází s pozdější oficiální statistikou vydanou v roce 2009, která tvrdí, že během let 2004-2009 bylo až 31 % všech střelných zbraní použitých k vraždě

⁵⁷ „Bill C-21: An Act to amend the Criminal Code and the Firearms Act (Non-registration of firearms that are neither prohibited nor restricted)“, oficiální stránka kanadského parlamentu, https://lop.parl.ca/About/Parliament/LegislativeSummaries/bills_ls.asp?Language=E&ls=c21&Parl=39&Ses=1&source=library_prb (staženo 18. 4. 2018).

⁵⁸ Garry Breitkreuz (projev přednesený k debatě v parlamentu o zákonu Bill-C21, Centre Block, Ottawa, Kanada, 19. 6. 2007), <https://openparliament.ca/debates/2007/6/19/garry-breitkreuz-1/> (staženo 19. 4. 2018).

⁵⁹ Ibid.

⁶⁰ Ibid.

⁶¹ „2006 May Status Report of the Auditor General of Canada: Chapter 4 – Canadian Firearms Program“, oficiální stránka generálního auditora Kanady, http://www.oag-bvg.gc.ca/internet/English/parl_oag_200605_04_e_14961.html (staženo 19.4. 2018).

registrovaných.⁶² Přestože dvě srovnávaná období nejsou stejná, je zvláštní, že došlo k tak velkému nárůstu registrovaných střelných zbraní použitých při vraždě během tak krátké doby. Tato statistika zároveň podtrhuje fakt, že vraždy nebyly páčány v zásadě pouze lidmi, kteří licenci na střelnou zbraň neměli, jak se občas konzervativní politici snažili naznačit.

Za zmínku stojí i sám ministr Stockwell Day, který při projednávání zákona používal také argument finanční náročnosti celého registru. Day mimo jiné také jmenoval některé další důvody, proč vidí v registru dlouhých zbraní problém: „Co se týče faktů ohledně registru střelných zbraní. V roce 1998 zemřelo kvůli dlouhým zbraním 51 lidí, v roce 2003, tedy chvíli předtím, než byl registr plně funkční, se toto číslo zmenšilo na 32 osob. Dva roky po implementaci registru se číslo opět zvýšilo na 55.“⁶³ Význam Dayovy paralely mezi počtem smrtí a implementací registru, jak sám říká, nespočíval v registru jako takovém. Příklad, který sám uvedl, měl být důkazem, že registr nesplňuje to, co by primárně splňovat měl, tedy nesnížil počet smrtí zapříčiněných tímto typem zbraní, a výrazně tak podryvá význam bezpečnostního argumentu pro regulaci.

Také ostatní konzervativní politici se v průběhu let vyjadřovali o registru dlouhých zbraní negativně. Téměř ve všech debatách, vedených k příležitosti projednávání konzervativci předložených návrhů na odvolání registru dlouhých zbraní, byla zmínka o finanční náročnosti ze strany konzervativců, která byla umocněna dalšími argumenty. Kupříkladu konzervativní poslankyně Candice Bergen v říjnu roku 2009 dodává:

Jedincům, kteří mají zápis v trestním rejstříku kvůli kriminálnímu chování, domácímu násilí, či trestnímu činu, je odeprána licence na střelné zbraně, a tak to musí zůstat. Nicméně registr dlouhých zbraní neudělal nic pro to, aby byla kriminalita páchaná střelnou zbraní vymýcena. Pokud by platilo, že registr pomáhá v boji se zločinem, policisté by určitě vystoupili proti jeho zrušení. Volali by mi, popřípadě psali, ať registr nerušíme, protože jej potřebují. Jenže tohle já odnikud neslyším. Pokud se podíváme na

---

⁶² „Homicide in Canada 1 2009: Two thirds of recovered firearms not registered“, oficiální statistická stránka Kanady, <http://www.statcan.gc.ca/pub/85-002-x/2010003/article/11352-eng.htm#a7> (staženo 19. 4. 2018).

⁶³ Stockwell Day (projev přednesený k debatě v parlamentu o zákonu Bill C-24, Centre Block, Ottawa, Kanada, 19. 6. 2007), <https://openparliament.ca/debates/2007/6/19/stockwell-day-13/> (staženo 19. 4. 2018).

uplynulých 10 let od zavedení této finančně náročné byrokratické nesmyslnosti, s přihlédnutím na fakta je zřejmé, že registr nikterak nepomohl ke snížení kriminality.⁶⁴

Těmito slovy poslankyně Bergenová pouze podtrhla další z výrazných argumentů, které Konzervativní strana v boji za odvolání registru dlouhých zbraní využívala, totiž údajnou podporu zrušení registru od policejních složek. Tento argument je však diskutabilní, neboť se objevuje z obou stran názorově rozděleného parlamentu, jak bude ukázáno v následujících příkladech.

Je důležité zmínit, že v září roku 2006 došlo k další masové střelbě, tentokrát na univerzitě Dawson College, kde mladý student Kimveer Gil usmrtil střelnou zbraní jednoho člověka a dalších 19 zranil. Přestože se jednalo o mediálně velmi propírané téma, v Konzervativní straně nikterak výrazně nerezonovalo. Důkazem může být přeživší student této tragédie Hayder Kadhim, který vyzval premiéra Harpera k diskusi ohledně střelných zbraní, a to specificky na téma zrušení registru dlouhých zbraní, na které předseda vlády nikterak nereagoval.⁶⁵ Zdá se tedy, že tato událost nehrála v přijetí nových zákonů pro Konzervativní stranu nijak výraznou roli, na rozdíl od 90. let, kdy byly tehdejší masové střelby stimulem pro přijímání nových zákonů. Přestože ale konzervativci na tehdejší incident nereagovali, opozice jej využila v dalších ze svých argumentů. Liberální politici například velmi často využívali argumenty, které by se daly všeobecně klasifikovat jako více bezpečnostní než finanční, a to především z důvodu bagatelizace finanční náročnosti celého registru.

Jak už bylo zmíněno výše, oponentem k změnám zbraňové legislativy byla Liberální strana. Liberální poslankyně Susan Kadis kupříkladu při projednávání zákona v červnu roku 2007 dodává:

Registr je důležitý preventivní nástroj. Nemůžeme se dívat na opatření až po tom, co už byl trestný čin spáchán. Je důležité, abychom prevenci posilovali, ne ji zeslabovali. Toto je nepředstavitelné, pokud poukážeme na fakt, že denně je registr více jak 5000x využíván pro policejní účely. Odhadem až 15 965 licencí na držení střelných zbraní bylo odmítnuto nebo zrušeno od doby, kdy *Firearms Act* nabyl účinnosti. Všechno to pramení

---

⁶⁴ Candice Bergen (projev přednesený k debatě v parlamentu o zákonu Bill C-391, Centre Block, Ottawa, Kanada, 28. 10. 2009), <https://openparliament.ca/debates/2009/10/28/candice-hoepfner-2/> (staženo 19. 4. 2018).

⁶⁵ Raffy Boudjikianian, „Student challenges Harper to debate on gun control“, *The Link concordia's independent newspaper*, <https://thelinknewspaper.ca/archive/view.php?aid=38986> (staženo 19. 4. 2018).

z montrealské tragédie z roku 1989. Také více jak 500 čestných prohlášení bylo možné vydat na pomoc soudům při řešení kriminálních činů spojených s použitím střelné zbraně v celé zemi.⁶⁶

Výpovědní hodnota příspěvku liberální poslankyně Susan Kadisové tak tkví především v prevenci, kterou tato poslankyně vyzdvihuje, a celkově ve velmi odlišném přístupu k problému se střelnými zbraněmi z pohledu Liberální strany, která tento problém staví více na úroveň bezpečnostní než na úroveň finanční, jak dokazuje využití argumentu o montrealské tragédii.⁶⁷

Některé argumenty, které využívala opozice, byly v přímém rozporu s tím, co tvrdili konzervativní politici. Například liberální poslankyně Marlene Jennings k debatě o zákonu *Bill C-391* v říjnu roku 2009 poznamenala: „Jsem velkou podporovatelkou registru střelných zbraní a nejsem v tom sama. Canadian Police Association a Canadian Association of Chiefs of Police také podporují efektivní zákony na kontrolu střelných zbraní včetně funkčního registru střelných zbraní.“⁶⁸ Pravdivost jejího tvrzení dokládá příspěvek tehdejšího prezidenta Canadian Association of Chiefs of Police Billa Blaira, který registr vnímal jakožto efektivní a preventivní nástroj využívaný policisty každý den.⁶⁹ Podobně se k registru dlouhých zbraní stavěla samotná RCMP (Královská kanadská jízdní policie), pod jejíž jurisdikci registr spadal, a to zejména z důvodu kontroly, kterou registr policistům poskytoval.⁷⁰ Díky funkčnímu registru všech střelných zbraní tak bylo například známo, že se v roce 2007 nacházelo na území Kanady na 7 215 779 registrovaných střelných zbraní, z toho 6 539 906 bylo těch bezpečných, tedy pušek a brokovnic.⁷¹

O střelných zbraních nicméně nehovořili pouze řadoví poslanci, i sám premiér Harper se tomuto problému ve svých proslovech občas věnoval, například v únoru 2006 k příležitosti inaugurace premiér poznamenal: „V našich městech a komunitách

⁶⁶ Susan Kadis (projev přednesený k debatě v parlamentu o zákonu Bill C-21, Centre Block, Ottawa, Kanada, 19. 6. 2007), <https://openparliament.ca/debates/2007/6/19/susan-kadis-2/> (staženo 19. 4. 2018).

⁶⁷ Brown, *Arming and Disarming*, 234

⁶⁸ Marlene Jennings (projev přednesený k debatě v parlamentu o zákonu Bill C-391, Centre Block, Ottawa, Kanada, 28. 10. 2009), <https://openparliament.ca/debates/2009/10/28/marlene-jennings-1/> (staženo 19. 4. 2018).

⁶⁹ CBC/Radio-Canada, „Police chiefs endorse long-gun registry“, 23. srpna, 2010, <http://www.cbc.ca/news/politics/police-chiefs-endorse-long-gun-registry-1.886844> (staženo 19. 4. 2018).

⁷⁰ CBC/Radio Canada, „Long-gun registry efficient: RCMP report“, 25. srpna, 2010, <http://www.cbc.ca/news/canada/long-gun-registry-efficient-rcmp-report-1.886843> (staženo 19. 4. 2018).

⁷¹ RCMP, *Commissioner of Firearms 2007 Report*,

nemůžeme přijímat rozšiřující se mor v podobě zbraní, gangů a drog. Našemu právnímu systému představíme rozsáhlé reformy, které ochrání Kanadany a naše komunity.’’⁷² V souvislosti s tímto výrokem je důležité zmínit, že oficiální statistiky z tehdejších let poukazují na relativní pokles kriminality všeho druhu po celé Kanadě v krátkém období před nástupem Stephena Harpera.⁷³ Tehdejší předseda vlády ve svém prvním projevu tedy nemluvil o konkrétních krocích, kterými budou konzervativci s tímto problémem bojovat, ale dal mimo jiné náповědu, v jakém kontextu bude o problému se střelnými zbraněmi během následujících let hovořit, totiž ve srovnání s gangy, drogami a kriminalitou.

Přestože byl počet vražd střelnou zbraní před i po nástupu Stephena Harpera relativně podobný, rok 2005 byl krátkou výjimkou, která dala municí do rukou tehdeším konzervativcům. Výše zmíněný rok tak například překonal hranici dvou vražd střelnou zbraní na 100 000 obyvatel.⁷⁴ Přesto se jednalo spíše o výjimku, neboť počet vražd spáchaných střelnou zbraní se dlouhodobě snižoval. Premiér Harper chytře využíval statistiky roku 2005 k politické prezentaci. Rok 2005 byl navíc velmi speciální, a to hlavně kvůli velkému počtu vražd spáchaných v Torontu, ke kterému se Harper často ve svých proslovech odvolával.⁷⁵ Všechny tyto faktory tak jsou klíčové zejména z důvodu toho, proč a v jakém kontextu z počátku jeho volebního období premiér Harper o střelných zbraních mluvil.

Oficiální statistiky z roku 2006 navíc hovoří o vůbec nejmenší míře kriminality za posledních 25 let.⁷⁶ Tento trend navíc v průběhu dalších let pokračoval, což mohlo zapříčinit jeden z důvodů, proč Stephen Harper v průběhu svého vládnutí postupně přestal o kriminalitě výrazně hovořit, jak je ukázáno v následujících odstavcích. Je možné, že díky velmi nízké míře kriminality navíc nemuseli konzervativci řešit problém

---

http://ywcacanada.ca/data/research_docs/00000028.pdf (staženo 19. 4. 2018).

⁷² Stephen Harper (projev přednesený u příležitosti inaugurace Harpera, jakožto nového premiéra Kanady, Rideau Hall, Ottawa, Kanada, 6. 2. 2006), <http://capitalreport.ca/canadian-prime-ministers-speech-database-1995-2017/> (staženo 20. 4. 2018).

⁷³ Canadian Centre for Justice Statistics, *Crime Statistics in Canada 2005*, <http://www.statcan.gc.ca/pub/85-002-x/85-002-x2006004-eng.pdf> (staženo 20. 4. 2018).

⁷⁴ „Homicide in Canada, 2005“, oficiální kanadská statistická stránka, <https://www.statcan.gc.ca/daily-quotidien/171122/cg-b001-eng.htm> (staženo 20. 4. 2018).

⁷⁵ „TPS Crime Statistics“, webová stránka torontské policie, https://web.archive.org/web/20090430113126/http://www.torontopolice.on.ca/statistics/ytd_stats.php (staženo 20. 4. 2018).

⁷⁶ Warren Silver, „Crime Statistics in Canada, 2006“, Juristat Canadian Centre for Justice Statistics, <http://www.statcan.gc.ca/pub/85-002-x/85-002-x2007005-eng.pdf> (staženo 20. 4. 2018).

přístupu ke střelným zbraním z bezpečnostního hlediska, ale mohli na problém poukazovat zejména z hlediska finančního.

Z většiny proslovů, které Stephen Harper během roku 2006 přednesl nejen na půdě parlamentu, je zřejmé, že prioritou konzervativní vlády byl ihned po nástupu k moci boj s kriminalitou, přesně tak, jak avizovala ve svém programovém prohlášení.⁷⁷ První zmínka o střelných zbraních, a to zejména o registru dlouhých zbraní, přišla 3. dubna 2006. Téma Harperova tehdejšího proslovu bylo zaměřené na boj s kriminalitou. Avizované nástroje, kterými chtěl Harper bojovat se zvýšenou kriminalitou, zejména tou páchanou ve městech, nejsou pro tuto část práce podstatné. Důležité je ale zmínit, že vůbec poprvé po volbách ze strany nového premiéra dochází ke zmínce o registru dlouhých zbraní, a to především v kontextu reinvestování ušetřených peněz z registru do policejních institucí.⁷⁸

Pouze o dva dny později, a to opět v parlamentu, se premiér Harper vyjádřil k registru dlouhých zbraní výrazně negativněji: „Přestaneme cpát peníze do neefektivního registru dlouhých zbraní a raději je investujeme do kontrolních opatření reálného zločinu. A kromě toho nalijeme nové federální peníze do jiných priorit, například do programů pro rizikovou mládež.“⁷⁹ Z výše zmíněného výňatku je zřejmé, že Harper, potažmo Konzervativní strana, vnímala registr dlouhých zbraní velmi neefektivně a přála si jeho zrušení. Harper se o registru dlouhých zbraní do konce roku 2006 zmínil už jen jednou, a to opět jako o zbytečně drahé záležitosti, která nemá žádný reálný výsledek, a která chrání Kanadany pouze před lovci kachen.⁸⁰

Z analýzy proslovů Stephena Harpera v průběhu let vyplývá, že registr dlouhých zbraní nebyl hlavním bodem, kterému by se předseda vlády výrazně věnoval. Výše zmíněné spojování střelných zbraní s kriminalitou ve městech také začíná s postupem let relativně ustupovat. Jestliže ještě v roce 2007 zmínil Harper ve svých proslovech

---

⁷⁷ Conservative party of Canada, *Conservative Party of Canada Federal Election Platform 2006*, https://www.poltext.org/sites/poltext.org/files/plateformes/can2006pc_plt_en._14112008_165519.pdf (staženo 20. 4. 2018).

⁷⁸ Stephen Harper (projev přednesený v parlamentu k plánu federální vlády na boj s kriminalitou, Centre Block, Ottawa, Kanada, 3. 4. 2006), <http://capitalreport.ca/canadian-prime-ministers-speech-database-1995-2017/> (staženo 20. 4. 2018).

⁷⁹ Stephen Harper (projev přednesený v kanadském parlamentu, Centre Block, Ottawa, Kanada, 5. 4. 2006), <https://www.canada.ca/en/news/archive/2006/04/prime-minister-backs-speech-throne.html?=&> (staženo 21. 4. 2018).

⁸⁰ „The Canadian Prime Minister Speech Database 1995-2017“, The Capital Report annual eMagazine, <http://capitalreport.ca/canadian-prime-ministers-speech-database-1995-2017/> (staženo 21. 4. 2018).

střelné zbraně 22x, v roce 2008 to už bylo jen 5x.⁸¹ To samé platí o registru dlouhých zbraní, který byl například v roce 2008 zmíněn pouze jednou, a to opět jako zbytečně drahý nástroj, který pouze obtěžuje slušné občany.⁸²

Harper přestal na střelné zbraně a registr dlouhých zbraní během svých proslovů poukazovat prakticky až do roku 2012, kdy se finálně podařilo konzervativcům registr odvolat. V roce 2012 tak premiér na národním kongresu pro zachování přírody v květnu oznámil: „Ještě jedna věc, kterou jsme udělali, jak jsme ostatně slíbili během nejedné naší volební kampaně, je, že jsme zastavili zbytečně drahý a neefektivní registr dlouhých zbraní.“⁸³

Argumenty, které premiér Harper ve svých příspěvcích ke střelným zbraním využíval, dokreslují, do jaké míry vnímali konzervativci tento problém primárně z finančního hlediska. Neefektivita a předraženost byla jedním z hlavních argumentů, které Harper ve svých proslovech, kde poukazoval na registr dlouhých zbraní, využíval. Zároveň je zajímavé sledovat frekvenci, se kterou Harper o tomto problému hovořil. S postupem zkoumaného období tak předseda vlády téměř přestal na tento problém poukazovat. Důvody mohou být různé, nicméně tím nejpravděpodobnějším může být nízká priorita, kterou pro Harpera samotného registr dlouhých zbraní hrál, společně s nízkou mírou kriminality, která byla v průběhu zkoumaného období klesající.⁸⁴ Nízká kriminalita tak mohla poskytnout konzervativcům prostor k neřešení tohoto problému z bezpečnostního hlediska.

2.4 Finální odvolání registru dlouhých zbraní v období většinové vlády

Výrazná změna legislativy střelných zbraní nastává až v roce 2011, kdy vstupuje do parlamentu zákon *Bill C-19* pod pseudonymem *Ending the Long-gun Registry Act*, představený konzervativním poslancem a ministrem veřejné bezpečnosti Vicem Toewsem. Zákon, díky kterému se finálně podařilo Konzervativní straně odvolat registr dlouhých zbraní, bylo možné prosadit zejména díky většinovému mandátu v

---

⁸¹ Ibid.

⁸² Ibid.

⁸³ Stephen Harper (projev přednesený na kongresu pro zachování přírody, Ottawa, Kanada, 30. 5. 2012), <http://capitalreport.ca/canadian-prime-ministers-speech-database-1995-2017/> (staženo 21. 4. 2018).

⁸⁴ Jillian Boyce, „Police-reported crime statistics in Canada, 2014“, Canadian Centre for Justice Statistics, <http://www.statcan.gc.ca/pub/85-002-x/2015001/article/14211-eng.pdf> (staženo 21. 4. 2018).

parlamentu, kterou Harperova vláda získala během voleb v roce 2011.⁸⁵ Obsah výše zmíněného zákona se nikterak výrazně nelišil od legislativy, kterou se pokoušela konzervativní vláda prosadit během menšinového mandátu, základním cílem tak stále zůstávalo odvolání registru dlouhých zbraní⁸⁶.

Přestože konzervativci nebyli schopni do roku 2012 ovlivnit zákony na střelné zbraně uvnitř parlamentu nikterak výrazně, dařilo se jim registr dlouhých zbraní ovlivňovat pomocí jiných nástrojů. Jedním z těchto nástrojů tak bylo například navrácení peněz v hodnotě několika desítek milionů kanadských dolarů lidem, kteří byli nuceni po zavedení registru dlouhých zbraní svou zbraň registrovat a společně s tím zaplatit registrační poplatek.⁸⁷ Tento fakt je jedním z dalších důkazů, do jaké míry konzervativci vnímali registr jakožto nástroj, který pouze obtěžuje slušné Kanadany.

Ačkoliv byl na půdě parlamentu veden boj za zrušení registru dlouhých zbraní 6 let, je důležité zmínit, jak na tom byla podpora veřejnosti. Dle studie EKOS Politics, která byla provedena v roce 2009 na 3051 lidech, je zřejmé, že 38 % Kanadánů by v roce 2009 volilo zrušení registru dlouhých zbraní, naproti tomu 31 % by jej ponechalo.⁸⁸ Zajímavostí pak je relativně velká podpora zákazu zbraní ve městech, tzn. 64 % dotázaných napříč všemi společenskými vrstvami by jej podpořilo. Studie dále uvádí, že úplný zákaz střelných zbraní je podporovaný zejména lidmi s vysokoškolským vzděláním a příznivci Liberální strany a Quebeckého bloku.⁸⁹

Výše zmíněné výsledky studie z roku 2009 jsou relativně zajímavé v porovnání se studií provedenou v roce 1997 Gary Mauserem, jedním z největších odpůrců striktních zákonů na střelné zbraně v Kanadě, kriminologem a profesorem. Ve své práci *Misfire: Registration in Canada* z roku 2001, poukazuje Mauser na většinovou podporu

---

⁸⁵ Patrick Brethour, „Harper finally wins majority as NDP surges into Opposition“, *The Globe and Mail*, 2. května, 2011, <https://www.theglobeandmail.com/news/politics/harper-finally-wins-majority-as-ndp-surges-into-opposition/article597814/> (staženo 21. 4. 2018).

⁸⁶ „Legislative Summary of Bill C-19: An Act to amend the Criminal Code and the Firearms Act“, oficiální stránky kanadského parlamentu, https://lop.parl.ca/About/Parliament/LegislativeSummaries/bills_ls.asp?ls=c19&Parl=41&Ses=1&Language=E (staženo 21. 4. 2018).

⁸⁷ Alison Crawford, „Ottawa giving up millions in gun registry fees“, *CBC/Radio-Canada*, 5. října, 2009, <http://www.cbc.ca/news/canada/ottawa-giving-up-millions-in-gun-registry-fees-1.831584> (staženo 21. 4. 2018).

⁸⁸ CBC News, „Canadians split over long-gun registry: Poll“, 19. listopadu, 2009, <http://www.cbc.ca/news/canada/canadians-split-over-long-gun-registry-poll-1.780898> (staženo 20. 4. 2018).

⁸⁹ Ibid.

přísnějších zákonů veřejností. 84 % dotázaných tak například v roce 1997 souhlasilo s tvrzením, že všechny střelné zbraně by měly být registrovány.⁹⁰ Tento vysoký podíl se však mění v momentě, kdy jsou respondenti informováni o hypoteticky velmi vysoké ceně registru, v té chvíli klesne podpora na pouhých 50 %.⁹¹ Statistika z roku 1997 tak může ukázat, do jaké míry jsou názory občanů v otázce registrace střelných zbraní ovlivněny, pokud je v diskuzi zohledněna finanční stránka celého registru.

Obě výše zmíněné studie prokazují relativně malou podporu registru dlouhých zbraní, a to zejména v momentě, kdy jsou respondenti seznámeni s celkovou cenou registru. K nalezení jsou ale i jiné studie, které dokládají úplný opak, kupříkladu podle studie společnosti Ipsos Reid z října roku 2010, provedené na 1064 lidech, celkově 66 % společnosti podporuje zachování registru střelných zbraní.⁹² Takto velký rozdíl ve výsledcích může být zapříčiněn jinou metodologií výzkumu společně s jinak položenou otázkou, která nezohledňuje nikterak finanční náklady celého registru.

S představením zákona *Bill C-19* v kanadském parlamentu byly završeny pokusy konzervativců o změnu legislativy střelných zbraní. Primárním cílem nového zákona, stejně tak, jakožto většiny těch předchozích, bylo zrušení registru dlouhých zbraní, které jsou v Kanadě klasifikovány jakožto bezpečné.⁹³ Součástí zákona byla také podmínka zničení všech existujících sesbíraných dat o střelných zbraních tohoto typu, v zásadě se tedy jednalo o absolutní odvolání registru dlouhých zbraní, včetně zničení informací, které v sobě skýtal. Už během prvních debat k novému zákonu byly ze strany konzervativců slyšet obdobné názory, jaké opakovali několikrát předtím, zejména neefektivnost registru, jeho finanční náročnost a cílení zákona na občany, kteří zákon ctí.⁹⁴ Ministr Vice Toews mimo jiné během debaty 26. října 2011 poukázal na to, jakým způsobem Konzervativní strana hledá řešení v problému se střelnými zbraněmi:

---

⁹⁰ Gary Mauser, „Misfire: Firearms Registration in Canada“, *Public Policy Sources* (19. 4. 2001): 9-12, <https://www.fraserinstitute.org/sites/default/files/Misfire.pdf> (staženo 20. 4. 2018).

⁹¹ *Ibid.*, 9-12.

⁹² Mark Kennedy, „Two-thirds of Canadians back long-gun registry: poll“, *National Post*, 5. října, 2010, <http://nationalpost.com/news/canada/two-thirds-of-canadians-back-long-gun-registry-poll> (staženo 20. 4. 2018).

⁹³ „Legislative Summary of Bill C-19: An Act to amend the Criminal Code and the Firearms Act“, oficiální stránky kanadského parlamentu, https://lop.parl.ca/About/Parliament/LegislativeSummaries/bills_ls.asp?ls=c19&Parl=41&Ses=1&Language=E (staženo 21. 4. 2018).

⁹⁴ Vic Toews (projev přednesený k debatě v parlamentu o zákonu Bill C-19, Centre Block, Ottawa, Kanada, 26. 10. 2011), <https://openparliament.ca/debates/2011/10/26/vic-toews-9/> (staženo 21. 4. 2018).

Faktem je, a to není žádné tajemství, že vláda konzervativců chce udržet naše ulice a komunity v bezpečí. Přinesli jsme k tomu určená opatření. Konkrétně jsme zavedli povinné minimální tresty za zločiny spojené se střelnou zbraní a zaměřili jsme se na ty, kteří se dopouštějí nebezpečných kriminálních aktivit jako třeba střelby za jízdy. Také jsme zafinancovali nespočet programů, které se zaměřují na zastavení kriminality prostřednictvím preventivních programů, které pomáhají zastavit kriminální čin před tím, než se stane. Přesně takto udržujeme Kanadány v bezpečí, pomocí tvrdých a efektivních zákonů a chytrých preventivních programů, rozhodně ne prostřednictvím nepotřebného a drahého registru, který se zaměřuje na slušné občany této země.⁹⁵

Protiargumenty, které zaznívaly z úst liberálních poslanců, popřípadě poslanců ze strany NDP (Nová demokratická strana), byly opět obdobné jako při prvních zákonech z roku 2006, tedy pravidelné využívání registru policisty, poukazování na historii kanadských masakrů spáchaných střelnou zbraní, počínaje tím montrealským, a především fakt, že zničením registru nebude ušetřeno velké množství peněz tak, jak konzervativci slibují.⁹⁶ Poslední argument oponentů zrušení registru dlouhých zbraní, stavěl především na informacích od RCMP (Královská kanadská jízdni policie), které tvrdily, že zrušení registru dlouhých zbraní ušetří Kanadě pouze 1-4 miliony kanadských dolarů ročně.⁹⁷

Kanadský parlament byl tedy tímto zákonem poměrně silně rozdělen na dva pomyslné tábory, ve kterých se argumentovalo obdobnými argumenty jako doposud. Zákon *Bill C-19* se podařilo během několika měsíců dostat až do závěrečného třetího čtení, především díky většině, kterou Konzervativní strana v parlamentu disponovala. Na rozdíl od všech předchozích zákonů předložených konzervativci byla debata ohledně tohoto zákona výraznější než u všech předchozích zákonů o zrušení registru dohromady. Už 15. února 2012 byl zákon *Bill C-19* ve třetím čtení schválen.⁹⁸ Liberální poslanec Kevin Lamoureux kupříkladu v únoru k debatě v parlamentu poznamenal:

Zájmem Reformní strany vždy bylo zavést zákon, který by zničil registr dlouhých zbraní. Dnes konzervativci zajistí, že se jim to podaří. Nebudu před samotným hlasováním hádat,

---

⁹⁵ Ibid.

⁹⁶ Philip Toone (projev přednesený k debatě v parlamentu o zákonu Bill C-19, Centre Block, Ottawa, Kanada, 27. 10. 2011), <https://openparliament.ca/debates/2011/10/27/philip-toone-2/> (staženo 21. 4. 2018).

⁹⁷ CBC News, „Scrapping the long-gun registry: some relevant numbers“, 26. října, 2011, <http://www.cbc.ca/news/canada/scrapping-the-long-gun-registry-some-relevant-numbers-1.861912> (staženo 22. 4. 2018).

⁹⁸ „An Act to amend Criminal Code and the Firearms Act“, oficiální stránky kanadského parlamentu

jak to dopadne, ale vím o té skleněné bublině ve správě konzervativců. Vláda naznačila, jak její členové mají hlasovat a nikdo by se neodvážil hlasovat proti tomu, co bylo naznačeno. Vzhledem k tomu, že konzervativci mají většinu, sen Reformní strany o zrušení registru dlouhých zbraní se dnes stane skutečností.⁹⁹

2.5 Výhra konzervativců a odpor společnosti

Zrušení registru dlouhých zbraní konzervativní vládou bylo jedním z mnoha rozhodnutí, jakými konzervativci chtěli ušetřit státnímu rozpočtu peníze. Ačkoliv oficiální statistiky, které by hovořily o ušetřených financích ze zrušeného registru dlouhých zbraní, nejsou k dispozici, dle odhadů z roku 2013 mělo být ročně ušetřeno okolo 2 milionů kanadských dolarů.¹⁰⁰ Přestože k zrušení registru nakonec došlo, ihned v závěsu za ním se začaly objevovat problémy. Zákon *Bill C-19* totiž zamýšlel zrušení dat z registru dlouhých zbraní pro celou Kanadu. Quebecká provincie byla ovšem proti. Celý spor nakonec vyústil v soudní rozepři, kterou musel vyřešit až Kanadský nejvyšší soud, a to nařízením, ve kterém soud zakázal Quebecu ponechání si dat z registru dlouhých zbraní¹⁰¹.

Quebec ale nebyl jediným subjektem, jemuž se zrušení registru dlouhých zbraní nelíbilo. Za zmínku také stojí národní policejní skupiny, Canadian Association of Chiefs of Police, Canadian Police Association s Canadian Association of Police Boards, které už v roce 2010 apelovaly na ponechání registru. Využívaly při tom argumenty, které byly dříve slyšet právě z úst liberálních poslanců, jako například velmi časté využívání registru při preventivním prověřování v místě zásahu, k zjištění toho, zda dotyčný v dané lokalitě nevlastní střelnou zbraň, aby mohlo být předejito případným ztrátám na životech apod.¹⁰²

<http://www.parl.ca/LegisInfo/BillDetails.aspx?billId=5188309&Language=E&Mode=1> (staženo 22. 4. 2018).

⁹⁹ Kevin Lamoureux (projev přednesený k debatě v parlamentu o zákonu Bill C-19, Centre Block, Ottawa, Kanada, 15. 2. 2012), <https://openparliament.ca/debates/2012/2/15/kevin-lamoureux-1/> (staženo 22. 4. 2018).

¹⁰⁰ Bruce Cheadle, „Cost Of Gun Registry Data Destruction Was Hid By RCMP: Docs“, *Huffington Post*, 16. září, 2013), https://www.huffingtonpost.ca/2013/09/16/gun-registry-cost-canada-rcmp_n_3936757.html (staženo 22. 4. 2018).

¹⁰¹ Ian Peach, „The Supreme Court of Canada Long-Gun Registry Decision: The Constitutional Question Behind an Intergovernmental Relations Failure“ *Constitutional Forum 1*, č. 24 (2015): 1-3, https://journals.library.ualberta.ca/constitutional_forum/index.php/constitutional_forum/issue/view/1699 (staženo 22. 4. 2018)

¹⁰² CBC News, „The rise and fall of Canada’s long-gun registry“, 5. prosince, 2014,

Obdobně pozitivně hodnotila registr samotná RCMP (Královská kanadská jízdni policie), která databázi ve svých výročních zprávách nazývala efektivním nástrojem. K využívání registru například docházelo při případech domácího násilí, kdy si policisté mohli předem dohledat, zda v daném místě někdo z přítomných vlastní jakoukoliv střelnou zbraň, popřípadě velmi užitečná také, dle jejich slov, byla především možnost rychlého dohledání pachatele v případě, že zbraň nalezena na místě činu byla registrována.¹⁰³

Odpor ale nebyl veden pouze ze strany policistů. Další, kterým se nový zákon nelíbil, byla třeba Kanadská advokátní komora, která argumentovala velmi obdobně jako ostatní odpůrci. Mimo jiné také poukazovala na fakt, že v momentě zrušení registru budou miliony střelných zbraní nedohledatelných.¹⁰⁴ Coalition for Gun Control, která vešla ve známost především v 90. letech apelem na striktnější zákony o střelných zbraních, byla také proti přijetí zákona *Bill C-19*. Nicméně v momentě, kdy byl zákon přijat, se toto sdružení přeorientovalo především na pomoc Quebecu v jeho boji za zachování dat z registru dlouhých zbraní.¹⁰⁵

Zrušení registru dlouhých zbraní ale samo o sobě ve společnosti nevyvolalo jen reakce odpůrců, například NFA (National Firearms Association), která dlouhodobě bojovala za zrušení registru a uvolnění striktních zákonů, vnímala toto rozhodnutí pozitivně. Dalšími, kdo toto rozhodnutí jednoznačně uvítali, byli především domorodí obyvatelé Nunavutu, kterým toto rozhodnutí významně ulehčilo od byrokratických obstrukcí.¹⁰⁶

Obecně se dá označit zrušení registru dlouhých zbraní za akt, který rozdělil kanadskou společnost vedví. Občané v západních periferních oblastech toto rozhodnutí

<http://www.cbc.ca/news/multimedia/the-rise-and-fall-of-canada-s-long-gun-registry-1.2862001> (staženo 22. 4. 2018).

¹⁰³ Jim Bronskill, „Long-gun registry effective but misunderstood, RCMP report says“, *The Globe and Mail*, 30. srpna, 2010, <https://www.theglobeandmail.com/news/politics/long-gun-registry-effective-but-misunderstood-rcmp-report-says/article1378668/> (staženo 22. 4. 2018).

¹⁰⁴ „Bill C-19 – Ending the Long-Gun Registry Act“, The Canadian Bar Association, <https://www.cba.org/CMSPages/GetFile.aspx?guid=60961517-11fa-475b-a027-a9fec63b88c3> (staženo 22. 4. 2018).

¹⁰⁵ The Montreal Gazette, „Gun control group wants voice heard at Supreme Court“, 21. listopadu, 2013, <http://web.archive.org/web/20140314224230/http://www.montrealgazette.com:80/news/control+group+wants+voice+heard+Supreme+Court/8979126/story.html> (staženo 22. 4. 2018).

¹⁰⁶ Sarah Rogers, „Inuit hunters welcome scrapped gun registry“, *Nunatsiaq News*, 17. února, 2012, http://nunatsiaq.com/stories/article/65674inuit_hunters_welcome_scrapped_gun_registry (staženo 23. 4. 2018).

vítali, a to především z důvodu větší volnosti, kterou jim v nakládání s dlouhými zbraněmi odvolání registru přineslo. Počty střelných zbraní na území západních teritorií navíc v přepočtu na jednoho obyvatele ukazují, jak významné střelné zbraně na těchto územích jsou. Například v Yukonu vlastní v přepočtu více jak $\frac{1}{2}$ obyvatel nějaký typ střelné zbraně, přičemž typově jednoznačně převažují ty bezpečné, neboli dlouhé.¹⁰⁷ V Albertě pak více jak $\frac{1}{4}$ všech občanů také vlastní nějaký typ střelné zbraně.¹⁰⁸ Quebec a Ontario naproti tomu, že mají největší počet střelných zbraní na svých územích, nedosahují ani $\frac{1}{4}$ počtu střelných zbraní v přepočtu na jednoho obyvatele.¹⁰⁹ Odlehlé oblasti pak navíc trpí zejména nedostatkem policejních složek, které by byly schopné v oblasti udržovat pořádek, a z toho důvodu občané těchto částí Kanady preferují možnost obrany na vlastní pěst. Naproti tomu v urbanizovaných oblastech není střelných zbraní potřeba, neboť pořádek tam zaručují policejní složky. Tyto vyjmenované aspekty pak mohou stát za geograficky specifickými argumenty pro či proti zavádění nových restrikcí na střelné zbraně.

---

¹⁰⁷ The RCMP Canadian Firearms Program, *Commissioner of Firearms 2011 Report*, annual report, 2011, http://publications.gc.ca/collections/collection_2013/grc-rcmp/PS96-2011-eng.pdf (staženo 23. 4. 2018).

¹⁰⁸ Ibid.

¹⁰⁹ Ibid.

Závěr

Přístup ke střelným zbraním v Kanadě se v průběhu let od období konfederace výrazně proměnil. Ať už z důvodu významných tragických událostí, které poznamenaly kanadskou společnost v 90. letech 20. století, nebo třeba z důvodu strachu z nově příchozích migrantů na počátku 20. století. Kanadská legislativa, zaměřující se specificky na držení střelných zbraní ve společnosti, jednala většinou reaktivně, jak dokazuje první kapitola této práce. Hlavním argumentem vlád v obdobích do roku 2006, tedy do nástupu nové Konzervativní strany, byla především bezpečnost. Nejvýraznější restriktivní politika ohledně přístupu ke střelným zbraním trvala v Kanadě až do roku 2012, kdy se Harperově vládě podařilo zrušit registr dlouhých zbraní.

Zrušením registru dlouhých zbraní došlo k výraznému kroku zpět do doby před rokem 1995, ve kterém byl registr liberální vládou odsouhlasen. Konzervativní vládě se tak vůbec poprvé v historii podařilo odvolat některý ze zákonů, který specificky mířil na držitele střelných zbraní. Boj za zrušení registru byl veden dlouhých 6 let, a to v období menšinových i většinových vlád konzervativního parlamentu. Zákon se podařilo odvolat až v roce 2012, a to zejména díky tomu, že Konzervativní strana získala rok předtím parlamentní většinu. Argumenty využívané konzervativci v boji za zrušení registru dlouhých zbraní byly především tyto: finanční náročnost registru, cílení registru na slušné občany Kanady a neefektivnost registru v zaručení nižší kriminality. Tyto argumenty byly vesměs nejčastěji využívány k prokázání zbytečnosti celého registru.

Výzkumná otázka položená v úvodu této práce zněla: Nahradil finanční argument u Konzervativní strany ve sledovaném období argument bezpečnostní v přístupu ke střelným zbraním? Odpověď na tuto výzkumnou otázku je kladná. Z analýzy projevů jednotlivých poslanců a premiéra Harpera vyplývá, že finanční argument do určité míry nahradil u konzervativních politiků argument bezpečnostní. Bezpečnostní aspekt celého problému byl konzervativními politiky většinou bagatelizován argumentem o neefektivnosti registru dlouhých zbraní. Přestože finanční argument nebyl tím jediným, který Konzervativní strana Kanady využívala, finanční důvod k odvolání registru dlouhých zbraní hrál velmi výraznou roli v celé debatě v parlamentu.

Motivy pro odvolání registru dlouhých zbraní ze strany Konzervativní strany se mohou různit. Nicméně z argumentů konzervativních politiků je možné usoudit, že velkou roli sehrála neoliberalní ideologie, totiž co nejmenší zásahy státu do společnosti. Svůj význam mohlo také sehrát spojení Progresivní konzervativní strany a Kanadské aliance v roce 2003, především s přihlédnutím na fakt, že konzervativci výrazně proti restrikcím na střelné zbraně během 90. let nevystupovali.

Otázkou zůstává, do jaké míry také může za přeorientování přístupu ke střelným zbraním, tedy zejména k registru dlouhých zbraní, relativně nízká míra kriminality, která provázela období Harperovy vlády od roku 2006 do roku 2015. Je možné, že nahrazení bezpečnostního aspektu tím finančním během období konzervativní vlády bylo možné také díky velmi nízké kriminalitě, která Konzervativní stranu nenutila zavádět významné změny směrem k výraznějším restrikcím. S velkou pravděpodobností by ale i v případě vyšší kriminality nedošlo k zavádění přísnějších zákonů na střelné zbraně, a to zejména s ohlédnutím na fakt, že Kanada již velmi striktními omezeními ve sledovaném období oplývala a Konzervativní strana nevnímala velké množství restrikcí efektivně, jak ukazuje příklad s registrem dlouhých zbraní.

Summary

The main purpose of this paper was to answer the question whether the safety argument of implementing new gun laws in Canada during Stephen Harper's governance turned into a financial argument. This thesis revealed that even though the Conservative party of Canada used a broad variety of arguments, financial argument almost replaced the whole safety argument and thus making the financial argument superior to safety argument.

In the era prior to Canadian Confederation the gun laws in Canada were almost non-existent. This fact started to change in the late 19th century and particularly in the 20th century mainly because of number of tragic massacres. In the 1990s Liberal party adopted the strictest gun laws to date. In this period a calling for weaker gun laws began to be more prominent. Conservative party of Canada, which won the election in 2006, started to use the financial argument along with the argument of long-gun registry's ineffectivity to dismantle the long-gun registry. The battle for dismantling the long-gun registry lasted for 6 years, until Conservative party successfully repealed the registry. Ideology of neoliberalism along with an electoral base situated in the Western Provinces and influence of Canadian Alliance in the newly established Conservative party, were some of the main reasons for conservative gun issue approach.

Použitá literatura

Primární zdroje

Boyce, Jillian. „Police-reported crime statistics in Canada, 2014“. Canadian Centre for Justice Statistics. <http://www.statcan.gc.ca/pub/85-002-x/2015001/article/14211-eng.pdf> (staženo 21. 4. 2018).

Canadian Centre for Justice Statistics. *Crime Statistics in Canada 2005*. <http://www.statcan.gc.ca/pub/85-002-x/85-002-x2006004-eng.pdf> (staženo 20. 4. 2018).

Conservative party of Canada. *Conservative Party of Canada Federal Election Platform 2006*. https://www.poltext.org/sites/poltext.org/files/plateformes/can2006pc_plt_en_14112008_165519.pdf (staženo 20. 4. 2018).

Conservative party of Canada. *Conservative Party of Canada: Policy Declaration 2005*. http://www.cbc.ca/bc/news/060119_CPM.pdf (staženo 16. 4. 2018).

Coroner's report. *Report of Coroner's Investigation: Montreal Massacre*. http://www.diarmani.com/Montreal_Coroners_Report.pdf (staženo 2. 4. 2018).

Government of Canada. *An Act to confer certain powers upon the Governor in Council and to amend the Immigration Act*. <https://www.lemuseum.org/index.php/war-measures-act> (staženo 28. 3. 2018).

RCMP. *Commissioner of Firearms 2007 Report*. http://ywacacanada.ca/data/research_docs/00000028.pdf (staženo 19. 4. 2018).

Reform party of Canada. *63 Reasons to Support The Reform Party of Canada*. https://www.poltext.org/sites/poltext.org/files/plateformes/can1995r_plt_en_12072011_124912.pdf (staženo 16. 4. 2018).

Silver, Warren. „Crime Statistics in Canada, 2006“. Juristat Canadian Centre for Justice Statistics. <http://www.statcan.gc.ca/pub/85-002-x/85-002-x2007005-eng.pdf> (staženo 20. 4. 2018).

The RCMP Canadian Firearms Program, *Commissioner of Firearms 2011 Report*, Annual report, 2011. http://publications.gc.ca/collections/collection_2013/grc-rcmp/PS96-2011-eng.pdf (staženo 23. 4. 2018).

„An Act to amend Criminal Code and the Firearms Act“. Oficiální stránky kanadského parlamentu. <http://www.parl.ca/LegisInfo/BillDetails.aspx?billId=5188309&Language=E&Mode=1> (staženo 22. 4. 2018).

„Bill C-21: An Act to amend the Criminal Code and the Firearms Act (Non-registration of firearms that are neither prohibited nor restricted)“. Oficiální stránka kanadského parlamentu. https://lop.parl.ca/About/Parliament/LegislativeSummaries/bills_ls.asp?Language=E&ls=c21&Parl=39&Ses=1&source=library_prb (staženo 18. 4. 2018).

„Bill C-19 – Ending the Long-Gun Registry Act“. The Canadian Bar Association. <https://www.cba.org/CMSPages/GetFile.aspx?guid=60961517-11fa-475b-a027-a9fec63b88c3> (staženo 22. 4. 2018).

„Bill C-24: An Act to amend the Criminal Code and the Firearms Act (non-registration of firearms that are neither prohibited nor restricted)“. Oficiální stránka kanadského parlamentu. https://lop.parl.ca/About/Parliament/LegislativeSummaries/bills_ls.asp?ls=c24&Parl=39&Ses=2&Language=E (staženo 19. 4. 2018).

„Homicide in Canada, 2005“. Oficiální kanadská statistická stránka. <http://www.statcan.gc.ca/daily-quotidien/171122/cg-b001-eng.htm> (staženo 20. 4. 2018).

„Homicides and attempted murders, Canada, 1966 to 2016“. Oficiální statistické stránky Kanady. <http://www.statcan.gc.ca/pub/85-002-x/2017001/article/54879-eng.htm> (staženo 30. 3. 2018).

Sekundární zdroje

Knihy

Brown, R. Blake. *Arming and Disarming: A History of Gun Control in Canada*. Toronto: University of Toronto Press, 2013.

Carter, Greg Lee. *Guns in American Society: An Encyclopedia of History, Politics, Culture and the Law*. Oxford: ABC-CLIO, 2002.

Chretien, Jean. *My years as Prime Minister*. Toronto: Vintage Canada, 2008.

Firťová, Magdalena. *Stručná historie států: Kanada*. Praha: Libri, 2014.

Fleming, Anthony K. *Gun Policy in the United States and Canada: The Impact of Mass Murders and Assassinations on Gun Control*. New York: Bloomsbury Academic, 2013.

Kordan, Bogdan S. *Enemy Aliens, Prisoners of War: Internment in Canada during the Great War*. Montreal and Kingston: McGill-Queen's University press, 2002.

Lipset, Seymour Martin. *Continental divide: The Values and Institutions of the United States and Canada*. London: Routledge, 1991.

Manore, Jean L. and Dale Miner. *The Culture of Hunting in Canada*. Vancouver: UBC Press, 2011.

Morton, Desmond. *A Military History of Canada*. Toronto: McClelland & Stewart, 2007.

Wells, Paul. *The Longer I'm Prime Minister: Stephen Harper and Canada*. Toronto: Vintage Canada, 2008.

Články a studie

Bratt, Duane. „Implementing the Reform Party agenda: the roots of Stephen Harper's foreign policy“. *Canadian Foreign Policy Journal*, č. 23 (24. srpna 2017). <https://www.tandfonline.com.ezproxy.is.cuni.cz/doi/abs/10.1080/11926422.2017.1359195> (staženo 15.4.2018).

Gabor, Thomas. „The Federal Gun Registry: An Urgent Need for Independent, Non-Partisan Research“. *Canadian Journal of Criminology* 4, č. 45 (2003). <https://www.ebsco.com> (staženo 2. 4. 2018).

Gibbins, Roger. „Canadian Indian Policy: The Constitutional Trap“. *The Canadian Journal of Native Studies* IV, č. 1 (1984). www3.brandonu.ca/cjns/4.1/gibbins.pdf (staženo 2. 4. 2018).

Mauser, Gary. „Misfire: Firearms Registration in Canada“. *Public Policy Sources* (19. 4. 2001). <https://www.fraserinstitute.org/sites/default/files/Misfire.pdf> (staženo 20. 4. 2018).

Mauser, Gary. „The Politics of Gun Control: Comparing Canadian and American Patterns“. *Environment and Planning C Government and Policy*, (1992). <https://www.researchgate.net/> (staženo 29. 3. 2018).

Peach, Ian. „The Supreme Court of Canada Long-Gun Registry Decision: The Constitutional Question Behind an Intergovernmental Relations Failure“. *Constitutional Forum* 1, č. 24 (2015). https://journals.library.ualberta.ca/constitutional_forum/index.php/constitutional_forum/issue/view/1699 (staženo 23. 4. 2018).

Ryan, Peter Malachy, Wendy Cukier, Neil Thomlinson, and Zachary Devereaux. „A Decade of Gun Control in Canada: Hansard Debate Then and Now“. (Příspěvek přednesený na 78. výročním kongresu humanitních a sociálních věd, Carleton University, Ottawa, Ontario, (29. 5. 2009).

Sayer, Anthony a David Denemark. „Radicalism, Protest Votes and Regionalism: Reform and the Rise of the New Conservative Party“. *Canadian Political Science Review* 8, č. 1 (2014). <https://ojs.unbc.ca/index.php/cpsr/article/view/570/495> (staženo 14. 4. 2018).

Verzuh, Ron. „Proletarian Cromwell: Two Found Poems Offer Insights into One of Canada's Long-Forgotten Communist Labour Leaders“. *Labour/Le Travail* č.79 (2017). <https://www.ebsco.com> (staženo 28.3.2018).

Ostatní

Boudjikian, Raffy. „Student challenges Harper to debate on gun control“. *The Link concordia's independent newspaper*. <https://thelinknewspaper.ca/archive/view.php?aid=38986> (staženo 19. 4. 2018).

Brethour, Patrick. „Harper finally wins majority as NDP surges into Opposition“. *The Globe and Mail*, 2. května, 2011. <https://www.theglobeandmail.com/news/politics/harper-finally-wins-majority-as-ndp-surges-into-opposition/article597814/> (staženo 21. 4. 2018).

Bronskill, Jim. „Long-gun registry effective but misunderstood, RCMP report says“. *The Globe and Mail*, 30. srpna, 2010. <https://www.theglobeandmail.com/news/politics/long-gun-registry-effective-but-misunderstood-rcmp-report-says/article1378668/> (staženo 22. 4. 2018).

CBC/Radio-Canada „TIMELINE|The gun registry debate“, 9. října, 2009, <http://www.cbc.ca/news/canada/timeline-the-gun-registry-debate-1.786548> (staženo 16. 4. 2018).

CBC/Radio-Canada „Police chiefs endorse long-gun registry“, 23. srpna, 2010, <http://www.cbc.ca/news/politics/police-chiefs-endorse-long-gun-registry-1.886844> (staženo 19. 4. 2018).

CBC/Radio Canada „Long-gun registry efficient: RCMP report“, 25. srpna, 2010, <http://www.cbc.ca/news/canada/long-gun-registry-efficient-rcmp-report-1.886843> (staženo 19. 4. 2018).

CBC News „Canadians split over long-gun registry: Poll“, 19. listopadu, 2009, <http://www.cbc.ca/news/canada/canadians-split-over-long-gun-registry-poll-1.780898> (staženo 20. 4. 2018).

CBC News „Scrapping the long-gun registry: some relevant numbers“, 26. října, 2011, <http://www.cbc.ca/news/canada/scrapping-the-long-gun-registry-some-relevant-numbers-1.861912> (staženo 22. 4. 2018).

CBC News „The rise and fall of Canada's long-gun registry“, 5. prosince, 2014, <http://www.cbc.ca/news/multimedia/the-rise-and-fall-of-canada-s-long-gun-registry-1.2862001> (staženo 22. 4. 2018).

CBC News „Tories table bill to kill long-gun registry“, 20. června, 2006, <http://www.cbc.ca/news/canada/tories-table-bill-to-kill-long-gun-registry-1.604285> (staženo 10. 4. 2018).

Cheadle, Bruce. „Cost Of Gun Registry Data Destruction Was Hid By RCMP: Docs“. *Huffington Post*, 16. září, 2013). https://www.huffingtonpost.ca/2013/09/16/gun-registry-cost-canada-rcmp_n_3936757.html (staženo 22. 4. 2018).

Crawford, Alison. „Ottawa giving up millions in gun registry fees“. *CBC/Radio-Canada*, 5. října, 2009. <http://www.cbc.ca/news/canada/ottawa-giving-up-millions-in-gun-registry-fees-1.831584> (staženo 21. 4. 2018).

CTV.ca News Staff „Tories announce amnesty for long gun owners“, 17. května, 2006, https://web.archive.org/web/20060826153629/http://www.ctv.ca/servlet/ArticleNews/story/CTVNews/20060516/gun_registry_060517/20060517 (staženo 19. 4. 2018).

Kennedy, Mark. „Two-thirds of Canadians back long-gun registry: poll“. *National Post*, 5. října, 2010. <http://nationalpost.com/news/canada/two-thirds-of-canadians-back-long-gun-registry-poll> (staženo 20. 4. 2018).

Mauser, Gary. „The Canadian Long-Gun Registry: A Preliminary Evaluation“. <http://www.sfu.ca/~mauser/papers/long-gun/The-LGR.pdf> (staženo 10. 4. 2018).

Rogers, Sarah. „Inuit hunters welcome scrapped gun registry“. *Nunatsiaq News*, 17. února, 2012. http://nunatsiaq.com/stories/article/65674inuit_hunters_welcome_scrapped_gun_registry (staženo 23. 4. 2018).

The Montreal Gazette, „Gun control group wants voice heard at Supreme Court“, 21. listopadu, 2013, <http://web.archive.org/web/20140314224230/http://www.montrealgazette.com:80/news/control+group+wants+voice+heard+Supreme+Court/8979126/story.html> (staženo 22. 4. 2018).

„History of Firearms Control“. Oficiální stránka Royal Canadian Mounted Police. <http://www.rcmp-grc.gc.ca/pubs/fire-feu-eval/intro-eng.htm#history> (staženo 29.3.2018).

„History of Firearms Control in Canada: Up to and Including the Firearms Act“. Oficiální stránka Royal Canadian Mounted Police. <http://www.rcmp-grc.gc.ca/cfp-pcaf/pol-leg/hist/con-eng.htm> (staženo 2. 4. 2018).

„National Rifle Act“. Bureau of Alcohol, Tobacco, Firearms and Explosive. <https://www.atf.gov/rules-and-regulations/national-firearms-act> (staženo 28. 3. 2018).

„Robert Poulin“. Internetové stránky databáze, zabývající se kriminálními činy. <http://criminal-justice.iresearchnet.com/crime/school-violence/robert-poulin/> (staženo 31. 3. 2018)

„Service Files of the Second World War – War Dead, 1939-1947“. Library and Archives Canada. <http://www.bac-lac.gc.ca/eng/discover/military-heritage/second-world-war/second-world-war-dead-1939-1947/Pages/files-second-war-dead.aspx> (staženo 29. 3. 2018).